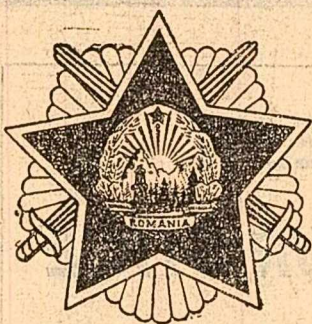

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXV Nr. 7043

Duminică 17 iulie 1966

6 PAGINI — 30 BANI

19 iulie — un an de la Congresul al IX-lea al P.C.R.

PE CALEA ÎNFLORIRII CONTINUE A AGRICULTURII, A SATULUI SOCIALIST

Concentrînd, în continuare, eforturile principale ale oamenilor noștri pe industrializarea sustinută a țării, Congresul partidului a acordat o atenție sporită progresului agriculturii. Reliefînd necesitatea de a se intensifica eforturile și preocupările pentru dezvoltarea agriculturii, tovarășii Nicolae Ceaușescu arată că „rezolvarea cu succes a sarcinilor concrete din agricultură este o condiție esențială a împlinirii întregului program de dezvoltare a patriei noastre, constituie o parte componentă a operei de desăvîșire a construcției socialiste, a procesului de trecere treptată spre comunism”.

ing. Eugen ALEXE
prim-vicepreședinte
al Uniunii Naționale
a Cooperativelor Agricole
de Producție

prevăzute noi asemenea obiective, suplimentar prevederilor Direcțiilor Congresului. În acest an agricultura primește cu 160 la sută mai multe îngrășăminte chimice decât în 1965. La sfîrșitul cincinalului, volumul de îngrășăminte fo-

losit, în medie, la hectar va situa țara noastră la nivelul țărilor înaintate din acest punct de vedere. Se realizează progrese importante pe linia îndeplinirii sarcinilor trasate de Congres privind extinderea suprafețelor amenajate pentru irigații, acțiune de mari proporții, care solicită eforturi însemnate, dar se soldează cu efecte deosebit de importante, cu sporuri mari de producție și cu un grad ridicat de stabilitate a acesteia, prin reducerea dependenței

(Continuare în pag. a III-a)

Congresul al IX-lea a făcut o analiză largă și aprofundată a stadiului atins de agricultura țării noastre, a trasat în mod științific obiectivele spre care trebuie îndreptate eforturile pentru făurirea unei agriculturi socialiste moderne înaintate, pe linia creșterii intensive și multilaterale a producției vegetale și animale, a preconizat un ansamblu de măsuri în vederea perfecționării relațiilor de producție în agricultură și îmbunătățirii conducerii și planificării acesteia.

În ansamblul său, programul complex elaborat de Congres urmărește dezvoltarea agriculturii în pas cu creșterea în ritm susținut întregii economii naționale. Prioritatea satului românesc, ridicarea bunăstării materiale și culturale a țărănimii, apropierea treptată a condițiilor de viață de la sate de cele ale orașului. Acest amplu program a început să se realizeze cu succes — anul care a trecut de la Congres evidențindu-se și în agricultură ca un an de muncă rodnică, de rezultate promițătoare, de aplicare a unor măsuri bine chibzuite, menite să ducă la un puternic și sigur avînt al acestei ramuri, corespunzător necesităților desăvîșirii construcției socialiste.

Încheierea procesului de cooperativizare a agriculturii și statornicirea relațiilor socialiste de producție la sate, concomitent cu sprijinul acordat de stat pentru întărirea bazei tehnico-materiale a agriculturii socialiste, au avut ca rezultat avîntul forțelor de producție din agricultură, dezvoltarea continuă ascendentă a acesteia. Trecerea la planul cincinal gîsea o agricultură care, în 1965, produsese 12.600.000 tone de cereale — cea mai mare producție agricolă din istoria țării — marca importante creșteri în domeniul zootehniei, dispunea de o puternică bază tehnico-materială, reprezentată de 81.000 tractoare fizice (în medie un tractor la 122 hectare de suprafață arabilă față de 270 hectare în 1959), aproape 37.000 combine, 66.000 secerători mecanice, o dată cu cantități de la an la an sporite de îngrășăminte chimice.

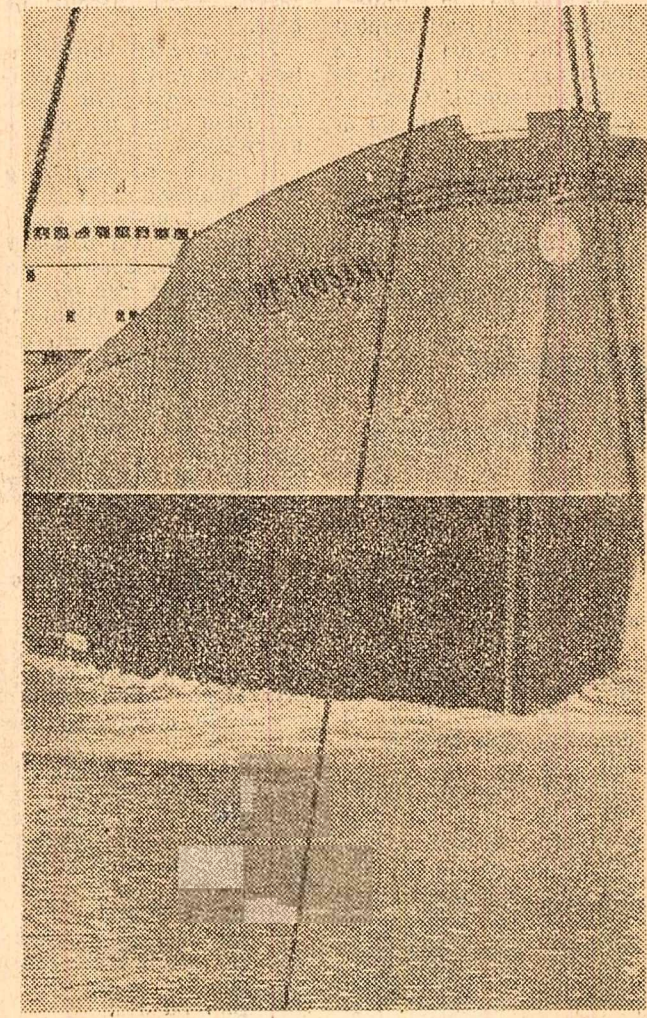
Congresul al IX-lea al partidului a pus un puternic accent pe extinderea mecanizării agriculturii, ca o condiție hotărîtoare a creșterii productivității muncii agricole, subliniind că, deși mecanizarea a cuprins într-o proporție ridicată sau aproape în întregime lucrări importante, totuși în agricultură mai există încă numeroase lucrări care se execută manual, cu randament scăzut și o cupă multă forță de muncă. Corespunzător orientării date de Congres au fost luate în acest răstimp măsuri care urmăresc creșterea, în continuare, a producției de tractoare și mașini agricole, diversificarea gamei lor. S-a trecut la elaborarea și fabricarea a peste 100 tipuri noi de mașini și utilaje agricole, inclusiv tractoare cu un randament mai mare. La recenta consfățuire a lucrătorilor din industria construcțiilor de mașini s-a subliniat necesitatea respectării întocmai prevederilor referitoare la condițiile constructive, la realizarea și omologarea rapidă a prototipurilor.

De cea mai mare importanță pentru sporirea sustinută a producției agricole sînt măsurile pentru creșterea puternică a chimizării producției agricole. Așa cum este cunoscut, au început să producă ori sînt în fază avansată de construcție importante combinate chimice, de deosebit interes pentru agricultură, pentru creșterea masivă a producției de îngrășăminte. În planul cincinal au fost

Ceea ce nu se scrie într-un jurnal de bord

Victor VÎNTU

Un jurnal de bord scris pe uscat? Da, al unei nave care n-a făcut încă nici o cursă, o navă deocamdată fără căpitan și echipaj. Jurnalul ei însă există. Scris de cei care au făcut-o: constructorii de nave gîslăni. Pe prima filă o scurlă fișă:

Cargoul mineralier „Petroșani”, cea mai mare navă construită pînă azi în țara noastră; lungime — peste 150 de metri, lățime — aproape 20 de metri; motor de 7.200 cai putere; viteză: 15 noduri; autonomie pe distanța de 16.000 mile marine. Lansat pe apă: 26 iunie 1966.

Răsfoind jurnalul de bord al constructorilor, urmăm cîteva momente din biografia navei...
CE-A FOST MAI ÎNTIL I Unii spun că, în ordinea firească, a fost proiectul, început cu elaborarea planului de forme. Osatura lui conștă într-un lung și laborios șir de calcule teoretice: determinarea dimensiunilor principale, a deplasamentului, a încălzirii utile, a puterii motorului și

a numeroase alte elemente. Un calcul îl determină pe celălalt — ca într-o reacție în lanț care crește în amploare și străbate, după o logică strictă, „atelierile” sectorului de concepție. E prime cursă a cargoului, încă înainte de a se naște: plutind pe valurile hîrtiei de calc, el ancorază în toate porturile proiectării. De la forma carenei pînă la mobilierul ultimei cabine.

Alții, din fabricație, spun că inițial au fost tablele, și aproximativ o cifră: desăvîșurate pe suprafață, ele a acoperi trei hectare. De fapt, însă, începutul s-a făcut prin construirea în anii trecuți a unei noi și vaste materii — căla Dunăre — capabilă să asigure nașterea colosului de 12.500 de tone. Realizate chiar pe șantier, circulă reciproc, două macarale a câte 40 de tone, cu o rază de acțiune de 35 de metri. Situațiile lor domină fluviul.

PRIMUL DINTR-O NOUĂ „FLOTĂ”. În ultimii ani, (Continuare în pag. a V-a)

La hidrocentrala de pe Argeș
Un nou tronson a fost străpuns
PITEȘTI.— Sîmbătă, pe șantierul Hidrocentralăi „George Gheorghiu-Dej” de pe Argeș a fost străpuns penultimul tronson de pe galeria Vil-san—Cernat, lung de 5.820 metri, galerie care va mijloci aducerea în locul de acumulare a apelor unor rîuri din sudul Munților Făgăraș.
Brigăzile conduse de mînerii Alexandru Farcaș și George Lazăr au obținut aici viteze mult sporite de înaintare în galerie. (Agerpres)

DIALOG CULTURAL
Arta și tehnica
George-Radu CHIROVICI

Pe Valea Dirjovului, lîngă Slafina, s-au găsit cele mai vechi unelte create de om: pietre vag cioplite la un capăt, a căror vechime se ridică, după cele mai modeste aprecieri, la o jumătate de milion de ani. La cîțiva kilometri mai încolo se înalță Combinatul de aluminiu, unde se montează o aparată din cale afară de complicată: instalații de înaltă tehnicitate, comandate de creiere electronice, a căror producție va fi planificată și distribuită de alte creiere electronice. Secole de milenii s-au scurs, de mii de ori viitorul a devenit trecut, rîuri și dealuri s-au născut și au pierit. Oameni și fapte s-au așternut peste multe și mulți puberele istoriei și-a cernut culoarea ei care unifică. Mulți, multe... dar ceva a rămas neschimbat. Cu aceeași nobilă îndrîjire, la fel de iscoditor și de impetuos, omul se

mîscă dus de nestîna lui vînt de descoperire. Vrea să știe și să ordoneze. Produs și încoronare a naturii, el năzuiește să și-o supună, să și-o încorporeze prin știință (limba română păstrează foarte frumos etimologia cuvîntului „știință” de la „știi”). În lupla lui, el interperne între sine și natură ceva: unelă. Din punct de vedere esențial, între toporul de piatră și mașina electronică de calcul nu este nici o deosebire: amîndouă sînt unelă, adică un element intermediar între om și natură, auxiliu al primului împotriva celui de-a doua.
Nici o deosebire, desigur, dar unelă a ocupat un loc din ce în ce mai important în viața noastră; și acum, în deceniul al șaptelea al celui de-al douăzecilea secol, cavalcada cunoașterii a întrecut de mult ceea ce încă în urmă cu 50 de ani nu se visa măcar nici în cele mai avansate laboratoare din lume. Volumul de cunoștințe este fantastic, peisajul industrial — parte inextricabilă a peisajului general, ritmul dezvoltării tehnice mai mult decât impetuos. Cunoștințele de fizică atomică ale unui bachelareat din 1946 — se spune mai în glumă, mai în serios — ar fi fost suficiente unui savant ca să primească premiul Nobel în 1916. Și 1916 nu este de loc departe, bună parte din promoția care și-a dat bachelareatul în acel an este contemporană cu noi.

Însă lumea este alta. Cunoștințele aprofundate despre univers nîi relevă cu totul altfel decât și-l închipuiau bunicii noștri. Fizica cuantică, astronomia, biologia ne prezintă un tablou al universului cu totul nou, tablou care ne obligă să situăm altfel omul în raport cu lumea materială: să simțim cu o acuitate mai mare decât generațiile precedente că el se definește prin nevoia organică de a ști.
Fiecare gest al nostru este legat de unelă, fiecare mișcare ne relevă, observabil sau nu, unelă. Sîntem tot mai dependenți de ea. Iar în acest lucru nu este nimic „bun” și nimic „rău”. Pur și simplu, este.

(Continuare în pag. a IV-a)

VIZITA ÎN IRAN A PREȘEDINTELUI CONSILIULUI DE MINIȘTRI AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, ION GHEORGHE MAURER

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, care a fost invitat să facă o vizită în Iran pentru a primi titlul de doctor honoris causa al Universității din Teheran, a fost primit în capitala Iranului marți 12 iulie 1966, de excelența sa dl. Hoveida, prim-ministrul Iranului.
În timpul vizitei sale la Teheran, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România a avut cîntea de a fi primit în audiență de Majestatea Sa Imperială Șahînsahul Aryamehr.
Miercuri, 13 iulie 1966, Universitatea din Teheran a decernat prim-ministrului român titlul de doctor în drept honoris causa.
Această vizită a fost în același timp un prilej favorabil pentru convorbiri și schimburi de vederi între prim-ministrul român, prim-ministrul iranian și ministrul afacerilor externe al Iranului.

Aceste convorbiri, care s-au referit la probleme internaționale și îndeosebi la problemele interesînd cele două țări în domeniile economice și culturale, s-au desfășurat într-o atmosferă de prietenie și sinceritate. S-a hotărît, de asemenea, crearea unei comisii mixte româno-iraniene la nivel ministerial pentru dezvoltarea relațiilor economice între România și Iran în cadrul tratativelor care au avut loc între autoritățile competente ale celor două țări, cu prilejul vizitei Majestății Sale Imperiale Șahînsahul Aryamehr în România.
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România l-a invitat pe excelența sa dl. Hoveida să vină în România. Această invitație a fost acceptată de prim-ministrul Iranului cu cea mai mare plăcere și vizita va avea loc la o dată care va fi comunicată ulterior.

Întoarcerea în Capitală

La sosire, pe aeroportul Băneasa

Sîmbătă la amiază s-a înapoiat în Capitală, venind din Iran, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, care a luat parte la solemnitatea înmînării însemnelor titlului de doctor honoris causa al Universității din Teheran.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, au fost prezenți tovarășii Gheorghe Apostol, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Ilie Verdet, Gheorghe Rădulescu, Petre Blajovici, Janos Fazekas, Roman Moldovan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, Adrian Dimitriu, ministrul justiției, Miron Nicolescu, președintele Academiei Republicii Socialiste România, George Maco-

vescu, adjunct al ministrului afacerilor externe, și alte persoane oficiale. (Agerpres)

TEHERAN 16. — Trimisul special Agerpres, N. Ionescu, transmite: Încheindu-și vizita pe care a întreprins-o în Iran, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a plecat sîmbătă dimineața pe calea aerului spre patrie.
De la reședința sa de la Hotel Hilton și pînă la aeroport, înaltul oaspete român a fost condus de primul ministru al Iranului, Amir Abbas Hoveida. De-a lungul bulevardelor, pavozate cu drapelul de stat ale celor două țări, șeful guvernului român a fost salutat cu căldură de numeroși locuitori ai Teheranului.

Pe aeroportul Mehrabad, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România a fost condus de primul ministru Amir Abbas Hoveida, de ministrul de externe, Abbas Aram, de ministrul economiei, Ali Naghi Ali-chani, ministrul agriculturii, Riah Ismail, ministrul muncii și problemelor sociale, Attaollah Khosrawani, ministrul sănătății, Janshid Amouzgar, precum și de alți membri ai guvernului, de senatori și deputați, profesori ai Universității din Teheran, șefi ai misiunilor diplomatice acreditate în capitala Iranului.

Au fost de asemenea prezenți ambasadorul Republicii Socialiste România la Teheran, Ion Drînceanu, și membrii ambasadei.
După ce au fost intonate imnurile de stat ale României și Iranului, tovarășul Ion Gheorghe Maurer a trecut în revistă garda de onoare aliniată pe aeroport. Președintele Consiliului de Miniștri și-a luat rămas bun cu căldură de la premierul iranian și de la celelalte persoane oficiale sosite să-l conducă.
La ora 9,30, avionul special, avînd la bord pe șeful guvernului român, a decolat, îndreptîndu-se spre București.

ÎN EDITURA POLITICĂ A APĂRUT:
NICOLAE CEAUȘESCU
„Expunere cu privire la consfătuirile din 4-7 iulie ținute la București”
Broșura a fost tipărită într-un tiraj de masă.

INSEMNAȚI DE CALĂTORIE DIN R.P. BULGARIA PRIN CETĂȚILE CHIMIEI

Îesim din Stara Zagora, pe sub boltă verde formată de crengile stufoase ce se apropie înclinat reverențios de o parte și cedă lăta a străzii. Rămîn în urmă livezi pitice, vîi cîltate la primul rod, întinderi de floarea-soarelui. În zare se conturează, la început palidă apoi tot mai pronunțată, silueta uzinei chimice. Cerul sîmbliu pare că se sprijină pe coșurile înalte ce puînesc sub povara sa.
Șeful secției planificarea a uzinei, Ana Gherina, ne primește cu ospitalitatea caracteristică bulgarilor. Despre uzină ne vorbește cu o vîdită emoție în glas. Istoria acestui important obiectiv al industriei chimice bulgare îl este bine cunoscută, deoarece ea, ca și alte sute de ține, a contribuit la înălțarea și dezvoltarea lui. Lucrările au început în 1961, iar șantierul a fost declarat șantier al tineretului. După doi ani înfățișarea acestor locuri avea să fie cu totul alta.
Primăvara lui 1963. Sezonul lucrărilor agricole era în toi. Brigăzile de tineret din uzină și-au mobilizat toate forțele pentru a putea asigura agriculturii, încă în acel an, zeci de mii de tone îngrășăminte azotoase. La 23 iunie combinatul a intrat în funcțiune; cu șase luni înainte de termen. De la o producție de 240.000 tone anual — cită dădea în prima etapă, combinatul a ajuns să realizeze 440.000 tone în

etapa următoare. La sfîrșitul celui de-al III-lea trimestru, anul 1964 a fost atinsă întreaga capacitate proiectată. Treptat au intrat în funcțiune noi și noi secții.
Astăzi, combinatul chimic de lîngă Stara Zagora se întinde pe o suprafață de 120 hectare și este format, deocamdată, din opt secții importante. Spun „deocamdată”, deoarece constructorii încă n-au părăsit încănta acestei uzine care continuă să fie totodată și șantier. Cea mai înădră secție, cea de carbonat, are doar 7 luni și va produce 70.000 tone anual. Pentru 1968 este prevăzută darea în funcțiune a unei fabrici de mase plastice, care va completa gama produselor de la Stara Zagora. Pentru a defini exact locul pe care-l ocupă combinatul de la Stara Zagora în economia bulgară, redăm cîteva date prezentate de interlocutorul nostru: în trei ani de producție uzina de îngrășăminte azotoase a contribuit la obținerea unui spor de cereale de peste patru milioane tone. Ea asigură în prezent îngrășăminte în proporție de 900 kg la hectar pentru o suprafață arabilă de 350.000 hectare.
Dezvoltarea în perspectivă a combinatului se circumscrie în

Dumitru TINU

(Continuare în pag. a V-a)

PAGINA A V-A
Documentele adoptate la Consfătuirea de la București continuă să rețină atenția opiniei publice internaționale
Larg ecou la expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu

Nimic nu e mai simplu decit să devii snob. Trebuie să îndeplinești o singură condiție. Dar o condiție atât de simplă, încât nici nu-ți vine să crezi că asta e totul: trebuie doar să vrei să devii snob. Alții!

confricarea și nici de gustul. Orice discuție de acest fel trebuie omorâtă în fața cu ajutorul zdrobitoarei înfrângeri superioare de tip: „Și acest lucru are nevoie de explicații!!!” (Subtext: „Eu știu însă că mă amestec în vorbă cu oricine”).

MORAVURI

SNOBUL

Din clipa aceasta, snobul începător se poate considera „intelectual subțire” suflă la sulă și poala începe să zburde cu voioșie pe încintătoarea pajistă a intelectualității subțiri. Evident, el trebuie să caute clișeele alți snobi, începători sau avansați, în scopul de a-și exprima (cu voce cit mai tare) „opinile”, în diferite împrejurări. E inutil să adăugăm că în aceste grupuri toți sînt „intelectuali subțiri” și fiecare este cel mai subțire.

du-și punctul de vedere. De asemenea, în cazul în care el manifestă trei enuziasme succesive. Principiile generale sînt aproximativ aceleași și în cazul în care snobul și-o ales ca domeniu de activitate muzică. Trebuie reținute doar câteva expresii tehnice de specialitate, care fac o impresie deosebită, asociate cit mai fantezist. Exemplu: Bach și jazz (se „poartă” foarte mult vara asta, ca și muzica preclasică). Idem în literatură. Se pot utiliza diferite nume din rubricile „meridiane” ale revistelor cu profil literar. De asemenea: Kafka („angoasă”, „oniric”), Ulysses (Joyce) Robe-Grillet (entuziasm total, fiindcă tot e greu să înțelegi mare lucru) etc. La cuvintele Homer, Shakespeare, Goethe, Balzac, Tolstoi (numele unor scriitori care servesc la identificarea neintelectualilor subțiri) se va rida cu condescendență.

la ore de aglomerație, cu scopul de a fi cit mai văzut. În cadrul expozițiilor vizitate snobul va detesta, mimic și verbal, cit mai public, tot ceea ce înțelege sau are impresia că înțelege („Nu înțeleg cum cineva mai înțelege să picteze inteligibil!”). În fața lucrurilor pe care nu le înțelege (dar absolut deloc!!!) el se va opri arătînd vizibil că înțelege. Enuziasmul se va exprima prin următoarele observații: „Mdaa! E ceva”, „Interesant!”, „E o idee”. Superlativul se va exprima prin: „Nu e prea rău!”

„Intelectual subțire” este pasibil de excludere din „intelectualitatea subțire” dacă este surprins explicîndu-și punctul de vedere. De asemenea, în cazul în care el manifestă trei enuziasme succesive. Principiile generale sînt aproximativ aceleași și în cazul în care snobul și-o ales ca domeniu de activitate muzică. Trebuie reținute doar câteva expresii tehnice de specialitate, care fac o impresie deosebită, asociate cit mai fantezist. Exemplu: Bach și jazz (se „poartă” foarte mult vara asta, ca și muzica preclasică). Idem în literatură. Se pot utiliza diferite nume din rubricile „meridiane” ale revistelor cu profil literar. De asemenea: Kafka („angoasă”, „oniric”), Ulysses (Joyce) Robe-Grillet (entuziasm total, fiindcă tot e greu să înțelegi mare lucru) etc. La cuvintele Homer, Shakespeare, Goethe, Balzac, Tolstoi (numele unor scriitori care servesc la identificarea neintelectualilor subțiri) se va rida cu condescendență.

Lucrul cel mai de seamă este însă, desigur, comportarea în societate, indiferent de împrejurare. Cu ajutorul acestor mijloace modeste, snobul își menține prestația. De pe această bază cam subțire își permite să arunce privirile sale superioare spre noi toți, oamenii obișnuiți, care considerăm că expozițiile se vizitează pentru a vedea tablouri și nu pentru a bucura pe alții cu inteligența noastră spusă tare. Spre noi, care considerăm că nu se poate discuta despre o carte decît dacă ai citit-o sau că la concert se merge pentru a asculta muzică și nu pentru a fi văzut. De aici înainte și din aceste motive „intelectualul subțire” începe să ne intereseze.

VEȘTI TURISTICE

• În primele două trimestre ale anului, circa 600 000 de oameni au muncit cu plecat în excursii organizate de O.N.T. • Cu prilejul vacanței de vară, O.N.T. organizează 99 de excursii în circuit, cu durata de 8 pînă la 10 zile, pentru studenții din toate universitățile din țară. • Pentru a înlesni turiștilor posibilitatea de a participa la tradiționala sărbătoare de pe muntele Găina, O.N.T. a organizat excursii de o zi, cu autocarele, la care au luat parte numeroși turiști din Deva și Timișoara.

UN HOTEL STRĂVECHI MODERNIZAT

Complexul hotelier „Împăratul romanilor” din Sibiu, modernizat recent, este unul din cele mai vechi de acest fel din țară. Aici au posedit de-a lungul vremii personalități de seamă: celebrul călător italian, locotenent-colonel Merano Visconti, autorul primei hărți a Sibiului (1699), Carol al XII-lea, regele Suediei (1704), Franz Liszt (1847), Johan Strauss (1847). 15 iunie 1988 marchează o dată memorabilă pentru orașul Sibiu. În această zi sosește colectivul trupei de teatru Mihail Pascaly, avînd ca sufler pe Mihail Eminescu.

Nici mașini, nici autorizație

CUVÎNTUL CITITORULUI

Nici unei întreprinderi nu-i este indiferent cînd îi sosesc materialele de care are nevoie pentru buna desfășurare a producției. Transportul acestora trebuie organizat în așa fel încît toate cerințele să-și găsească o rezolvare judicioasă și, firește, operativă. Nu o dată se întîmplă însă ca, în situații dintre cele mai simple, lucrurile să ia cu totul altă întorsătură, complicîndu-se în mod inutil soluționarea lor.

repartitia, pentru noi au început problemele. Schela este dotată cu destule autocamioane. Ar fi putut folosi cîteva la efectuarea acestui transport. Dar, Direcția regională de transporturi auto-Ploiești s-a opus categoric. Pur și simplu n-a vrut să elibereze schelele autorizație necesară pe baza căreia să putem aduce cu camioanele proprii leava de la Craiova. Ea mai mult, nu ne-a pus la dispoziție nici mașinile sale. Anomalia este evidentă: schela a fost înzestrată anume cu toate mijloacele necesare pentru rezolvarea problemelor legate de realizarea sarcinilor de plan, dar din cauza D.R.T.A. nu le poate folosi în acest scop! Oare rolul D.R.T.A. este acela de a încurca lumea?

Schimbul de adrese și discuții între schela noastră și I.R.T.A.-Tirgoviște n-a avut nici un rezultat. Am căutat să ne descumărăm singuri. Cu ajutorul autobazei nr. 2 Craiova am adus o parte din leavă. De reținut: numai o parte. Și, uite așa, din lipsa unei hîrți care se poate elibera în cîteva minute, poavea transportului de la Craiova, oricit ar părea de ciudat, nu s-a terminat nici azi. Conducerea D.R.T.A.-Ploiești nu dă nici mașini, nici autorizație. Cum se poate justifica această birocrație?

Ion SANDU Președintele Comitetului Sindicatului de la G.A.S. Tigveni

NICOLAE CIOVIȚOS ne scrie că i s-au reținut pentru plata unei amenzi 43 de lei. Banii au fost vîrșiți prin virament circumscripției sanitare 16 Februarie. După o lună, desigur, amenda era plătită. I se rețin 46 de lei. Alergătorii la întreprindere, la circa 40 năncări — banii sînt trecuți în contul impozitului pe cîldiri. Trec anul și alii cu surprindere că mai are o restanță de plată. Din nou la circa financiară, iar alergătorii și timp pierdut. I se cere acum să aducă o copie după viramentul făcut de întreprindere. Dar cu ce o vinovăție? Nu sînt decît circumscripții financiare nuse în ordine?

PETRU GĂINĂ lucra în sectorul transportului al Exploatarea minieră Petrița, unde era frunțas în producție. Pe motiv că nu mai coresponde în muncă, la 28 aprilie a fost transferat în alt sector. Adevărul era că seful de schimb, Nicolae Munteanu, vrut să-l plătească pentru o critică adusă unei rude. Șeful sectorului, Mircea Moldovan, i-a dat concursul la săvîrșirea acestui abuz.

La sesizarea ziarului, Comitetul orșenesc P.C.R. Petroșeni ne comunică: tov. Petru Găină a fost reînscris la vechiul sector de mină, iar cei vinovați de gîtuirea critică și de luarea unor măsuri abuzive vor fi discutați în adunarea generală a organizației de partid.

Nu de mult am fost trimis la cîtra medical de circumscripția policlinică din localitate pentru diferite analize. Mi s-a spus că analizele respective nu se pot face, deoarece laboratorul este lipsă de o serie de substanțe chimice care sînt trimise cu intruziunea de regiune. Oare la secția sanitară a Sfatului popular regional București nu se știe că bolile pot acționa unora mai repede decît acționează cel ce răspunde de aprovizionarea unităților sanitare cu cele necesare?

Traian RADULESCU Giurgiu

În 14 iunie 1966, pe usa depozitului 2 I.R.I.L. din Reșița, au ieșit patru cetățeni cu patru zebronguri. Au altă căutare sezonieră? Nu, dar fără ele nu și se vinde mobilă în Lugojan. Într-o asemenea, ești nevoit să plătești mai mult cu 210 lei orice ganțură cumpărată. Adică, vrei nu vrei, la Grigore... zebrong.

Vasile BALUȘESCU Reșița

Mai mulți cetățeni ne-au scris despre abuzurile grave săvîrșite de Voichinici Marin, secretar al Sfatului popular din comuna Tărnăveni de Jos, raionul Videle. A brutalizat mai mulți locuitori din sat, i-a dat afară din locuții sătului pe cei veniți după diferite acte, a corut banii pentru băutura, a insultat femei.

În răspuns trimis redacției se arată că, în urma cercetărilor făcute de tov. TUDOR PRODAN, președinte al Sfatului popular al raionului Videle, a reușit să sesizarea e Intemeiată. Pentru Voichinici Marin a fost sancționat cu mustrare scrisă cu avertisment. Cazul a fost discutat și în fața secretarului de sfaturii comunei din raion. Președintele sfatului popular al comunei, care nu este nici el străin de aceste abateri, va fi discutat în adunarea generală a organizației de bază.

Întrebarea este însă dacă, față de gravitatea faptelor săvîrșite de Voichinici Marin, sancțiunile aplicate nu sînt cu mult prea blînde și, prin urmare, lipsite de efect educativ așteptat?

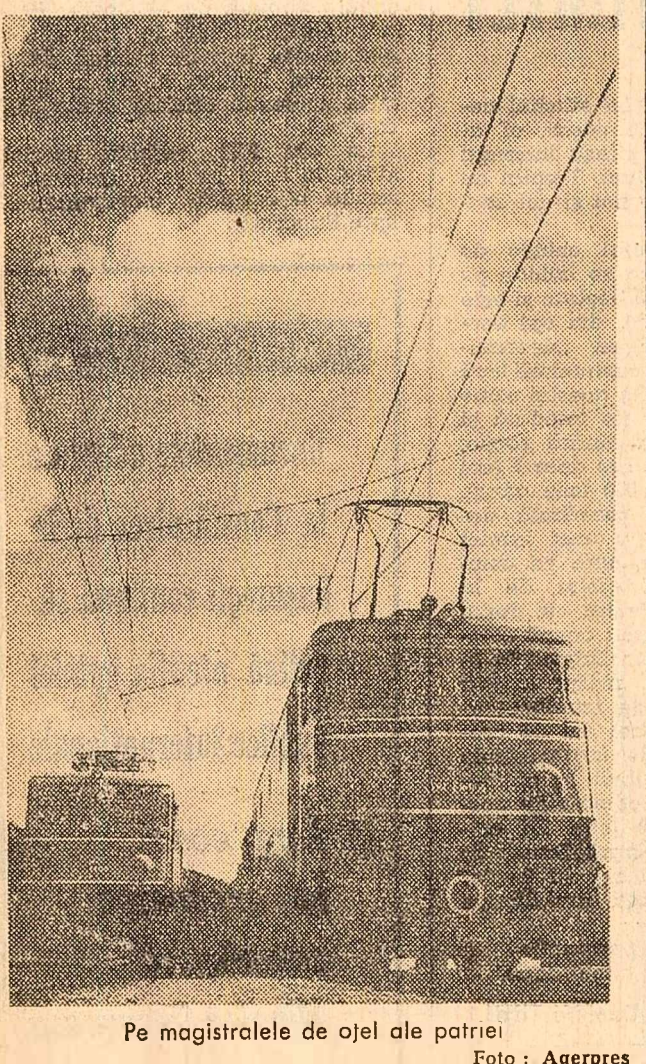
La sesizarea publicată la această rubrică în legătură cu inscrierea din oficiu la ADAS am primit două răspunsuri. Primul, de la Consiliul local al sfîntărilor Titu. S-a cerut consimțămîntul celor în cauză la inscrieri. Foarte bine. Deci sesizarea era neintemeiată. Or, lăcă vine și un răspuns de la Consiliul regional București al Uniunii Sindicatelor. În temeiul cercetărilor făcute pe teren vă comunicăm: Într-adevăr, asigurările facultative ADAS s-au făcut mecanic, fără a se cere în prealabil consimțămîntul. Deci sesizarea era intemeiată.

Si cum o întrebare: nu credeți tov. STAN, președintele Consiliului local al sfîntărilor Titu, care seamănă răspunsul, că ar trebui să-și revizuiască atitudinea cu privire la modul cum sînt rezolvate aici scrisorile oamenilor muncii?

Secții de artizanat în satele vrîncene

GALAȚI (Coresp. „Șcițea”). În primul semestru al acestui an, rețeaua cooperativă meșteșugărească din regiunea Galați s-a mărit cu 42 de noi unități și a lărgit gama prestațiilor de servicii. Numărul mare de contracte și de comenzi, încheiate într-un timp scurt cu populația (peste 60 000), indică o solicitare deosebită a secțiilor de lenjerie pentru femei, broderie, mobilă fină de comandă, covoare, reparatii de mobilă etc.

Paralel cu creșterea de noi unități de deservire a populației, cooperativă meșteșugărească acordă o atenție sporită producției unor articole solicitate de cumpărători sau pentru export. Împletiturile din papură realizate îndesebi de către cooperativă meșteșugărească „Munca și arta” din Galați sînt apreciate nu numai în țară, dar și pe piața externă.

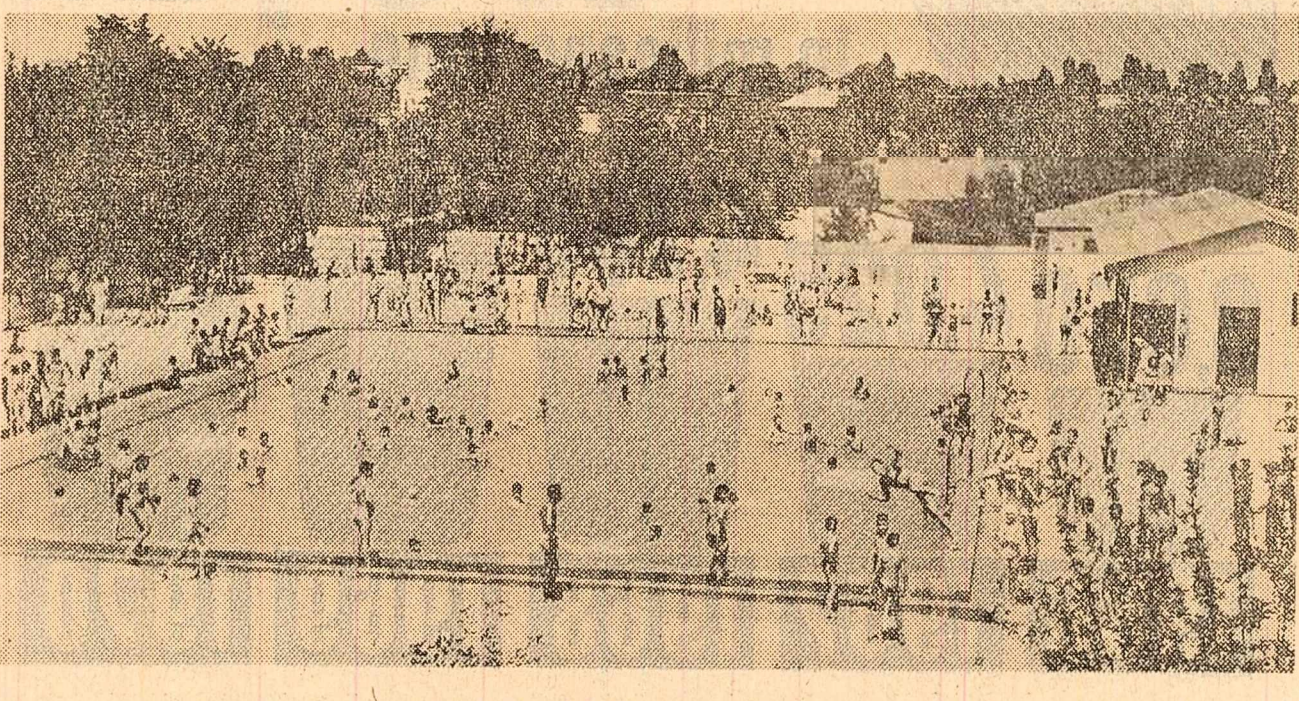
Pe magistralele de ojele ale patriei Foto: Agerpres

Instanțane

CĂLDURĂ MARE...

Cît arală termometru dumnezeavost? 34 de grade? Să știți că rășina în urmă. Potrivit-ului după al meu. Sînt exact 36 de grade! Vă e cald? Cum v-aș putea veni în ajutor? Vreau să vă răcoriți puțin. Troiene de zăpadă. Ger. Viforită. Aisberguri. Măzărîche. Crivățul. Ei? Cum vă simțiți? Eu aș!-am m-am jurat că n-o să mai stau la umbră. Cu toate acestea în priviri-mă: m-au trecut nădușelile gîndindu-mă cum să vă răcoresc puțin. Ce-ați zice de un raid prin cîteva ștranduri bucureștene pe care le frecvențiază? V-ați răcori dacă ne-am lega puțin de unele aspecte — să zicem în termeni clasici — negativi? Dall-mi vă rog voie, cu ocazia asta mă răcoresc și eu.

Ștrandul Izvor E arhiplan. Urmăresc un tip care încă de la intrare

La noul ștrand din cartierul Giulești Foto: A. Cartoian

care te așezi din nou la rînd să-ți iei garanția, stai o jumătate de oră pînă îți vine rîndul, dară între timp și se face din nou sete, repeți din nou figura. Am trecut pe la locul unde scrișesem cu creta avizul de mai sus. Omul meu era acolo. Studia. N-am stat să văd rezultatul.

Ștrandul Tei

Aici — vreo 5 tone de răcoritoare. Într-adevăr răcoritoare! Cînd torni i-chidul se aburește paharul. Cinci tone de răcoritoare și un restaurant. Chioscuri cu articole de plajă etc. Îl felicit pe omul de la administrație care mă întovărășește pentru buna gospodărire și-i cer o țigară. Rămăsesem fără țigară. — Asta e o aluzie? — Aluzie la ce? — La debutul de tun. — Aveți un debit pe-aci? — Avem. Iată-l (imi arată un chioșc pe care scrie cu litere mari „ADU-TUNGERIE”). L-au adus de acum cîteva ani. Dar să știți, n-a funcționat nici sezonul trecut și — după cum vedeți — nici în acest sezon. Au vrut să aducă țigări la chioșcurile de articole de plajă, dar nu li s-a dat voie. În scrierile organizației comerciale figurează un chioșc de țigări. — Dar numai în scripțe. Chiar nu ai o țigară?

— O să trimitem pe cineva cu vaporuș să cumpere din partea cealaltă a lacului. — Mersi! Trece pe lingă noi un autocamion încărcat cu niște sonde. Îl întreb pe omul de la administrație: — Cîștați țigări? Ce-i cu sondele astea? — Sînt de la Proiect București. Ni s-au aprobat fondurile. Facem aici un restaurant. Au venit să sondeze terenul. Cum ne dau aprobarea, cum ne apucăm de lucru. — Îl faceți în sezonul asta restaurantul, mai aveți timp? De ce n-au venit de la Proiect-București în martie? — Nu era sezon de băi.

Ștrandul

16 Februarie A rășărit că din pămînt acest ștrand. Trebuie să recunoaștem, e o inițiativă laudabilă. Merită felicitări inițiatorilor. Ștrandul are o capacitate de circa 1 500 de locuri și oamenii îl spun „Lido al Giuleștilui”. Si nu este deloc popularizat. Sînt chiar și giuleșteni care nu știu de existența lui. La ora cînd îl vizitez sînt cîteva sute de copii și tineri. Ștrandul este împrejmuit cu un zid de beton și nu știu de ce la fiecare 5—10 metri scrie cu litere de-o schiopă: „Nu vă urcați pe gard, pericol de accident”. Ha-

bar n-am ce interes au vizitatorii să se urce pe gard... Bazinul e departe. Un lucru care m-a surprins: printre tinerii care își petreceau timpul în aer liber făcînd baie, plajă, citind o carte ori jucînd cărți, am descoperit o gască de golaniși care amestecau în palmă niște zaruri. Jucau „barbut” pe bani.

Zău, tovarășii organizațorii, ocupați-vă și de educația acestor clișia tineri. Ați făcut aici un ștrand, nu calemea.

Îl întreb pe omul care rupe biletele: — Nene, unde aș putea bea un suc, ori o bere? — Luat tramvaiul. La a doua stație este restaurantul „Valea Măruții”.

— Dar aici n-aveți un chioșc de răcoritoare? — Am vrea. — Cine vă împiedică? — Noi am cerut secției comerciale a Sfatului popular 16 Februarie să ne instaleze o tonetă.

— Și? — Sînt formalități multo-tele. Cred că anul ăsta nu-l să avem succes.

— Ce formalități trebuie pentru instalarea unei tonete? Mare lucru? Urci toneta într-un autocamion, o aduci aici și gata.

— Ce stii dumneata? Trebuie autorizație de la sistematazarea orasului. Trebuie să vină comisia, să se facă proiecte și p-arapioiecte.

— Ah, ce zăduf! Mi-a adus o cană cu apă rece de la un vecin care are cine rău. V-ați răcorit puțin? Eu da...

Apariția primului volum — moment de seamă în drumul unui scriitor

O carte, indiferent de dimensiunile ei, poate consacra pe un autor, îi poate defini sau cel puțin schița profilul, îi poate angaja în fața cititorilor cu răspunderi sporite pentru viitoarele cărți ori îi poate compromite pentru o anumită vreme sau definitiv. Primul volum tipărit înseamnă pentru autorul lui un moment de răscruce în activitatea sa scriitoricească. Evenimentul este tructabil în termeni care pot varia de la emoție, înfrigurare, grijă, până la nesigură, coșmar. Cum îți va fi întâmpinată prima carte? Întâi o întâmpină care a chinat și va chină pe toți truditorii cu condeii. Chestiunea se poate pune de fapt tuturor creatorilor, deci și oamenilor de știință, artiștilor etc.

Nu voi spune noutăți reamintind că omenirea nu l-ar fi cunoscut pe marele cîntăreț Șaliapin dacă acesta, neperseverând, ar fi luat drept bună lipsa de apreciere a unor dintre primii săi discipoli ca teatrul mondial n-ar fi numărat printre stelele sale pe compatrioata noastră Maria Ventura dacă această nu s-ar fi prezentat și a doua oară la examenul de admitere în conservator.

Modul vitreg în care a fost primită cea dintîi dintre capodoperele teatrului lui Caragiale, „O noapte furtunoasă”, nu lăsa prea multe promisiuni contemporanilor cu privire la viitoarele creații ale geniaului dramaturg, dacă aceștia s-ar fi ghidat după rezervele unei bune părți a criticii timpului. Creangă a fost multă vreme apreciat la „Jurnal”, chiar de către spiritele critice cele mai pătrunzătoare doar ca un scriitor „popular”, termenul fiind de natură să desemneze nu ceea ce înțelegem astăzi prin scriitor popular, ci un autor cu haz, care poate compune istorioare comice. Primul roman al lui Dănilă Zamfirescu, „În fața vieții”, aflat sub influența decepționului post-eminescian, i-a adus autorului din partea lui Dobrogeanu-Gherea calificativul: „pessimistul de la Sopeni”. Acesta nu l-a împiedicat pe Dănilă Zamfirescu ca ulterior să dea ciclul Comănăstelor, amplasat în realitatea a vieții sociale, cu vădite accente de critică la adresa unor moravuri ale vremii.

Cum să primim deci prima carte a unui scriitor, prima operă a unui artist, tînar sau mai puțin tînar? Cu blajinătate sau bunăvoință samaritană? Cu laudă mincinoasă? De pe poziția pernicosului spirit de grup, care și mai manifestă pe alocuri prezența în paginile unor reviste? Cu „defectoscopul” literar, în cazul în care ar exista un asemenea instrument, pentru ochii imperfecțiunile cele mai imperceptibile? Fără a se putea da rețete, se poate opune însă un horțit nu tuturor acestor pseudo-metode. Rețete nu se pot da, se pot schimba însă puncte de vedere în această chestiune.

O privire critică asupra primului volum al unui autor este utilă și pentru autorul în cauză și pentru cititorii, dacă este făcută cu maximum de exigență, dar în spiritul unui deplin respect pentru munca celui care încează volumul, cu dorința onestă de a nu escamota șerurile și de a detecta toate sunetele sincere și armonioase emise de lira debutantului, toate posibilitățile de creștere, de maturizare artistică, tot ce este susceptibil de a fi slăbit, de a căpața, cu timpul, strălucire. Oricum, nu mi se pare indicat să examinăm în genere vreo carte a unui autor, dar cu atât mai mult pe cea dintîi, cu toponul de o parte și o parte din alta, cu sticla de gaz și cutia de chibrituri într-o mîna și cu șipul

de apă de roze într-alta, după... caz. Exprimîndu-mi punctul de vedere în problema abordată, voi încerca unele referiri la cîteva asemenea prime cărți apărute în ultimul timp.

Poezia noastră înregistreză de mai multă vreme o impresie de căutare a autorului, de priză sa la anumite teme mari, de pildă locul poeziei între semenii săi, ancorarea idealului individual în trunchiul idealului colectiv, relația dintre intelect și afect, încercarea de prospectare a viitorului — și de modul personal în care — și de modul personal în care — propune să se transfere poetic. Cornelii Sturzu, el este poetul la care mă refer, în al său prim volum, „Autoportret pe nisip”, are

un prefect, un avocat — tipuri venale, lipsite de scrupule și de conștiință, neguștorii și zarafi care au la cheremul lor forța de muncă și — și permit să — și bată joc de omenii sărmani, să — i umilească, să — i ingenuche prin forța banului.

Mai palid sînt creionate episoadele grevi organizate de muncitorii din oraș; în aceste pagini lipsesc fiorul dramatic al încleștării, vibrația luptei, scenele de tensiune, aceasta datorită poate și faptului că scriitorul tratează greva foarte succint, fără a se opri asupra implicațiilor ei politico-sociale și fără a face vreo referire la fundalul marii greve a muncitorilor din România din anul 1920, an în care se petrece o bună parte din acțiunea cărții.

Autorul cultivă rar metafora; punțile sale de legătură cu cititorul sînt comunicarea directă, sinceră și autenticitatea relațiilor. Sînt de reținut evocările folclorice, cuvintele de duh, proverbele, zicăturile cu care este împesărită vorbirea unor personaje, toate acestea vîndînd o cunoaștere de la sursă a universului în care se mișcă eroii romanului.

În această primă carte a lui Stelian Păun perceperea unor din faptele de viață relateate are loc la un nivel mai scăzut, n-au survenit în toate cazurile filtrarea, eliminarea detaliului nesemnificativ, care încarcă inutil unele pagini descriptive.

Același fapt se observă și în primul volum de proză al lui Ionitza Marin, intitulat „Sile viziului”. Avem de-a face cu o scriitură care se impune prin vioiciune și colorii; fraza se încheagă fluent, ușor, măturînd un anumit travaliu deosebit pentru cizelarea ei. Este de așteptat ca în alte viitoare volume scriitorul să — și îndrepte mai insistențios atenția spre sondații psihologici, nelimitîndu-se la pasaje de descriere, chiar dacă unele dintre ele sînt foarte reușite. Aceasta cu atât mai mult cu cît genul pe care îl cultivă Ionitza Marin, sobita sau povestirea scurtă, necesită o maximă condensare a descrierii și o prospectare mai aplicată a zonelor sufletiste ale personajelor. Chiar în bucata care dă titlul volumului este prezentat un moment-cheie: Maria, soția lui Sile, după o lungă stare de inerție, vecină cu apatia, se hotărăște brusc să — și urmeze bărbatul pe tarlaua cooperativei agricole unde lucrează acesta. Dar tocmai frîntîmîntele lăuntrice ale Mariei, gândurile care au declanșat ierirea ei din amorțea și însoțirea cu munca, tocmai aceste intime procese psihologice sînt surprinse de autor; ele sînt numai presupuse. Proza-torului e o multumit să arate reacția finală a eroinei, fără a analiza succesiunea de momente care au pregătit și au produs această reacție, mecanismul atât de complicat și subtil al transformărilor din constituția Mariei.

Cele cîteva observații sînt de departe de a euiza problema în discuție. Modul în care sînt întinținate debuturile, opiniile asupra cărților ce intră pentru prima dată în circuitul literarului original sînt teme ce pot fi tratate în cadrul unei discuții mai largi. Semnatarul rîndurilor de față a exprimat una dintre păreri: aceea despre necesitatea unor judecăți neprigite, constructive, care să poată îndruma creația ulterioară a începătorilor. Alte articole vor putea aduce noi puncte de vedere în această chestiune.

Mihai FLOREA

„Tăcerea jefuită din ziduri măscă mic-am pus-o, din lemn de mască... Căutîndu-mă, cerul se-apeacă în mine după un vis mineral”.

Nu aici stă, după părerea mea, valoarea căutărilor poetului. Acesta sînt un soi de exerciții, de jocuri gratuite cu sonoritățile limbii; cînd se vor produce decontările și revizuirea materialului asimilat, poetul, clarificat, va renunța, probabil, la jocurile de cuvinte cu ecouri goale.

Într-un roman de debut cum este cel al lui Stelian Păun, „Pămînt sălbatic”, găsim reflecții edonitoare dintr-un oraș de provincie, de la marginea țării, descrieri sugestive asupra naturii acestui specific spațiu dunărean. Mai interesant este însă în carte tabloul celor care populează acest tirgusor: pe de o parte oameni necăjiți, gonîți de la țară de sărăcie și lipsuri și ajunși în viața de mizerie a orașului, dînd o existență chinată ca hamali în port, căruțași etc.; pe de alta notabilitățile —

sentimentul continuității, al comunicării cu viitorul; meditația sa nu este izolată, nici atemporală. Poetul se simte acasă „printre surzile și sentimentele” care sînt proprii lumii noastre. Eroii sînt lirici nu se poate imagina în afara societății de astăzi, a epocii contemporane, deși în unele poezii apelează la simboluri de legendă. În tonuri confesionale, poezia lui Cornelii Sturzu leagă aspirații actuale de gânduri pentru mai tîrziu. În versul său își găsește ecou chemarea inteligentă a oamenilor care au de răspuns unor misiuni. Metafore cu personalitate, dens poetice sînt semănate în acest volum care marchează un început de drum.

Deslușîndu-și căutările soldate cu împliniri, cu versuri inspirate, socotînd însă că este bine să-l facem atent pe poet asupra unei tentații obstinate spre intelectualism care se face simțită în poezia sa, tentație ce se convertește uneori în gânduri ușor hermetice, aburoase, în îmbinări de imagini fără maximum de coerență, ca acestea:

„Tăcerea jefuită din ziduri măscă mic-am pus-o, din lemn de mască... Căutîndu-mă, cerul se-apeacă în mine după un vis mineral”.

Nu aici stă, după părerea mea, valoarea căutărilor poetului. Acesta sînt un soi de exerciții, de jocuri gratuite cu sonoritățile limbii; cînd se vor produce decontările și revizuirea materialului asimilat, poetul, clarificat, va renunța, probabil, la jocurile de cuvinte cu ecouri goale.

Într-un roman de debut cum este cel al lui Stelian Păun, „Pămînt sălbatic”, găsim reflecții edonitoare dintr-un oraș de provincie, de la marginea țării, descrieri sugestive asupra naturii acestui specific spațiu dunărean. Mai interesant este însă în carte tabloul celor care populează acest tirgusor: pe de o parte oameni necăjiți, gonîți de la țară de sărăcie și lipsuri și ajunși în viața de mizerie a orașului, dînd o existență chinată ca hamali în port, căruțași etc.; pe de alta notabilitățile —

sentimentul continuității, al comunicării cu viitorul; meditația sa nu este izolată, nici atemporală. Poetul se simte acasă „printre surzile și sentimentele” care sînt proprii lumii noastre. Eroii sînt lirici nu se poate imagina în afara societății de astăzi, a epocii contemporane, deși în unele poezii apelează la simboluri de legendă. În tonuri confesionale, poezia lui Cornelii Sturzu leagă aspirații actuale de gânduri pentru mai tîrziu. În versul său își găsește ecou chemarea inteligentă a oamenilor care au de răspuns unor misiuni. Metafore cu personalitate, dens poetice sînt semănate în acest volum care marchează un început de drum.

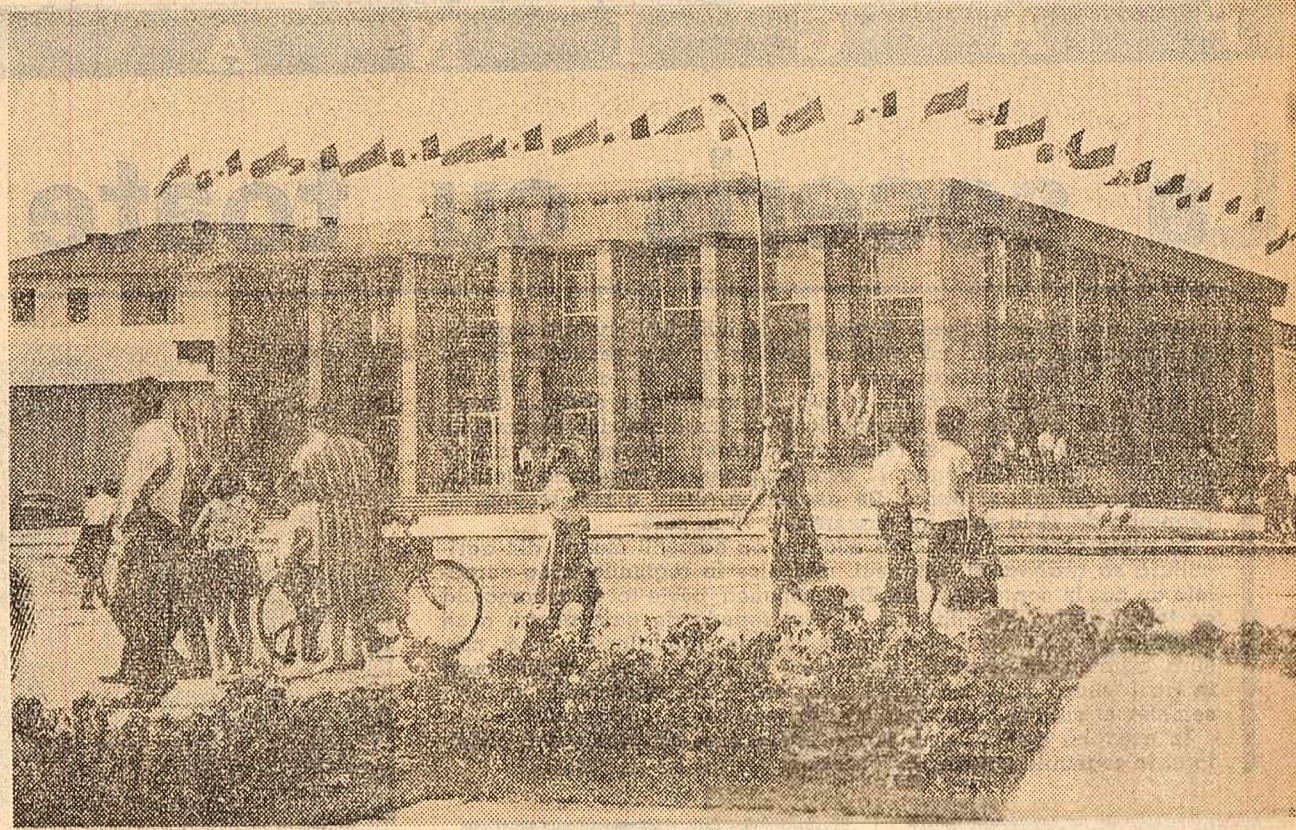
Deslușîndu-și căutările soldate cu împliniri, cu versuri inspirate, socotînd însă că este bine să-l facem atent pe poet asupra unei tentații obstinate spre intelectualism care se face simțită în poezia sa, tentație ce se convertește uneori în gânduri ușor hermetice, aburoase, în îmbinări de imagini fără maximum de coerență, ca acestea:

Inaugurarea Casei de cultură din Giurgiu

Ieri s-a inaugurat Casa de cultură din orașul Giurgiu. Așezat în piața centrală a orașului, noul edificiu cultural are o sală de spectacole cu 600 de locuri, bibliotecă, spații pentru diferite cercuri culturale-artistice etc.

Sala, prevăzută cu instalații de aer condiționat, este placată cu furtic din lemn de pînă, foderurile și pardoselile sînt din marmură, iar exteriorul clădirii placat cu travertin.

Numerosi locuitorii ai orașului, după ce au luat parte la festivitatea de deschidere, au vizitat noua casă de cultură, au asistat la un spectacol prezentat de ansamblul artistic din localitate.

(Foto: M. Andreescu)

ARTA ȘI TEHNICA

(Urmare din pag. 1)

„Așadar, acesta ar fi, în mare, tabloul. Între ramele lui ne mișcăm, conștienți de cadrul pe care nu-l vedem ca fantastic decât dacă ne ghidăm un minut. Pentru ca să uităm din nou. Dar la fel că înfîlșim și oameni care puțin unilateralizati, puțin speriați, privesc tehnica, știința ca pe un detergent care-l „curăță” pe om de sentimente, de încercături „inutile” și-l apropie de perfecțiunea aparatului de măsură, pentru ei simbol al rigorii și excitației. Despre cîțiva dintre ei am vorbit în partea întâi a anchetei noastre.

Argumente

Vă amintim, poate, din articolul trecut („Știința”, 31 mai 1966), de discuția pe care am dus-o cu tînarul inginer Dan-Mircea Dumitrescu. Ce susținea, în esență, interlocutorul meu?

— Eu sînt un om al cifrelor, al excitației. Lucrînd cu aparate de măsură, sînt eu însumi un aparat de măsură.
— Mă sperii.
— Pledez pentru excitație.
— Depinde de măsură.
— Totul. Și-am învățat bine un lucru: ceea ce nu poate fi măsurat, nu există.”

Să-l acuzăm? De ce? Este singurul? Nu. La fel ce spusese colegul său Mihail I. după lectura primei părți a anchetei publicate în ziar:

— Sînt cu totul de acord cu Dan. Într-adevăr, lumea noastră este lumea tehnicii. Ea ne formează, ea ne crește, ea ne marchează.
— Nu asta negăm.
— Nu. Dar argumentele dumneavoastră nu m-au convins. Nu l-ați dezmințit pe Dan.
— Explică-mi, nu; dar implică, de multe ori.
— Că n-a fost îndrăgostit? E un argument în afara discuției.
— Nu, de loc. El vorbea de sentimente așa: „Literatura, arta, sentimentele... nu există. Nu există pentru mine.”

— Fronda, locul discuției etc. Să reținem însă alceva: a era încredere în aparatele de măsură: „ceea ce nu se poate măsura nu există”.
— Dumneae susții același lucru?
— Da.
— Alunci să vă amintesc amîndoua că fizica modernă (vezi relația de nedeterminare a lui Heisenberg) stătează chiar că în lumea particulelor elementare nu se mai pot face măsurători. Să deducem de aici că ele nu există?

— Loviți sub centură.
— De loc. Fair-play, tovarășe inginer.
— Bine... Alunci știți că nu un singur savant a tras această concluzie. E foarte brîtă spus „această concluzie”, dar nu departe de adevăr.
— Și atunci? Eu vă înfrab desupra implicațiile practice. De ce mai cercetăm?
— Pentru că nu putem alflă.
— Și acei „nu putem alflă”, cu care sînt de acord, cu ce îl măsurăm?
— ...
— Să schimbăm discuția. Ce părere ai despre un om de artă dezinteresat de știință, de tehnică?
— Foarte proastă. Cred că se condamnă la sterilitate, la caducitate.
— De acord cu dumneae. Dar omul de știință, blocat între instrumentele sale de măsură, dezinteresat de tot ce nu se poate măsura, nu este în aceeași situație? Permite-mi să citesc din articolul trecut: „Și costorii nuncesc, și calculatoarele „gîndesc”, dar viața socială și valorii morale nu are decît omul. Și exact acesta este semnul său de măreție”.
— Aici nu vă confrăzic.
— Alunci te confrăzic pe dumneae. Terțium non datur.

„Artă” și arta

Indiscutabil, știința și tehnica și-au pus pecetea pe înfățișarea lumii. Știința i-a conferit omului o putere pe care el n-a avut-o niciodată; astăzi

știm ce se înfîlșă la miliarde de miliarde de kilometri și „vedem” interiorul atomului.
Dar este știința singura lui putere? Din clipa nașterii sale, omul a început să cerceteze universul. De ce instrumente s-a slujit, numai de știință? Nu. Unde greșesc înțelesurile noastre prietene, care este eroarea lor fundamentală? Concepind universul ca investigabil pe o singură cale, el reduce înseși dimensiunile universului. Noi investigăm universul cu ajutorul științelor exacte, dar și arta este instrument de cunoaștere. Și nu un instrument oarecare, un auxiliu, ci un instrument absolut indispensabil.

Ce uilă, așadar, înierii noastre prietene, puțin deconștrați de dezvoltarea impetuoașă a științei și tehnicii? Că ele rămîn nepunincioase acolo unde este vorba de zone cel puțin tot alit de importante pentru noi ca și universul material: sufletul omului. Aici începe marea zonă care aparține — desigur, nu în mod exclusivist — unui al mijloc de cunoaștere, la fel de vechi ca și omul: arta.

Ce știm despre civilizația materială a oamenilor care au populat grolele de la Altamira? Destul de puțin. Dar despre sufletul lor? Destul de mult. Ei au desenat acolo fresce care ne emoționează și astăzi, artă în înțelesul cel pur al cuvîntului. Un mare pictor a afirmat chiar, cu autoritatea la care îi dă dreptul toată opera sa, că „ne fragem toți din frescele Altamirei”.

Arta nu este nici divertisment, nici trecere de timp, nici „o ocupație plăcută”, arta este în primul și în primul rînd mijloc de cunoaștere, investigație gnosologică. Arta vorbește despre univers cel puțin cît știința. Și dacă cel mai modern accelerat de particule va fi o dată și o dată doar material didactic la orele de „istoria tehnicii” ce se vor preda în secolul 30, Bach va rămîne el însuși alit timp cît vor fi oamenii.

„Pictor, scriitor, Valraux, nu este cel care iubeste peisajele, ci cel care iubeste tablourile”. Pentru că el descoperă acțiunea, adică creează. „Artașul nu creează ca să se exprime, scrie el în altă parte, ci se exprimă ca să creeze”.
— Nam să merg la exemple facile, spune un alt inginer, Miron D. Le știți? Shakespeare a avut intuiția circulației sanguine cu cîteva decenii înainte de Harvey, descoperitorul ei „filinific”. Multă vreme a pîlat lumea macromoleculare cu 30—40 de ani înainte ca ea să fie fotografiată. Am să spun că nici o știință din lume, nici chiar cele „umaniste” ca psihologia (care se folosește de aparate de măsură, în paranteză fie spus) nu va reuși să spună despre om ceea ce omii spun un roman. Ce statistici, ce tomuri groase vor vorbi vreedată despre legăturile dintre pămînt și fîran mai bine decît „Ion” sau „Moromeții”? Sau există gelozie măsurabilă științific alflă mai bine decît, iar „Swann” al lui Proust? Mijloace științifice ale scriitorului nu au fost și nu vor fi alina niciodată de aparatul de laborator.

Arta, ca mijloc de investigație, și numai așa, este firul roșu care îl leagă pe om de strămoșii lui și de urmașii lui.

— Ești de acord cu mine că între toponul de viață și reacțiun nucleară nu există, din punct de vedere al esenței, nici o deosebire? Că amîndouă sînti unelae?
— Bineînțeles.
— Și ce părere ai despre „oamenii tehnicii”?

— Am auzit de închinători la pietre, la copaci, la nori, dar de închinători la unelae, oricît de primitivă ar fi populația respectivă, n-am auzit. Aceștia sînt închinători la unelae, înreapă foarte depărtată.
— Exagerezi. Ai văzut pe cineva cîntînd litanii microscopului electronic?

— Evoluăm... E o formă rafinată, fără ritual, dar tot idolatrie.
— E un punct de vedere... *

Secolul tehnicii este secolul omului. Niciodată, de-a lungul istoriei sale, omul nu a făcut tranșări nele, așa cum se încearăz aici cîc-olo de către unul sau altul. În secolul lui Pericle n-a stat toată omenirea să facă statui și nici în Renatașe nu au picat toți membrii societății. Înaltodunua omenii au făcut totul. Pentru că omul este unul și indivizibil, pentru că este mîna de selea de a cunoaște și pentru că, în acest drum lung și fără sfîrșit, el uzează de toate mijloacele pe care le are la îndemînă.

Toate, cu un singur scop: sublinierea și încoronarea condiției sale — vîrf splendid în lanca cunoașterii care străbate timpul și spațiu.

FILMUL în grădinile-cinematograf

Bucureștii, de pildă, la aproape jumătate din cele 20 de grădini-cinematograf rulate filme destul de „îmbătrînit”, cu o „vîrstă” începînd de la 1—2 luni și ajungînd... la cîțiva ani. Favorizate cu filme noi și de succes sînt grădinile centrale, în timp ce în diferite cartiere ale orașului, cele cu un număr mai mic de locuri găzduiesc de multe ori filme vechi și arhicunoscute. La Cluj, deși în oraș există un singur cinematograf de vară, el stă mai mult gol. Și aici vina aparține în exclusivitate programării. În prima săptămîna din iulie au rulat cu grădina pe jumătate goală două filme cunoscute localnicilor, în timp ce la premiera de la „Republica” se călta cu insistență „un bilie în plus”. Și în planul anunțat pe săptămîinile următoare întreprinderea cinematografică regională Clujă dovedește de aceeași consecvență, neprogramînd „la grădina” filme care sînt de interesul spectatorilor.

A doua „tinerete” a unor filme „bătrîne”

Cifrele o demonștrează: vara, grădinile mai mă căutate decît sălile cinematografele. Ar trebui deci ca orice premieră sau film de mare succes să fie programat neînfrîzîți, și în primul rînd, aici. Se procedează în totdauna astfel? Lectura programărilor unei săptămîni ne demonștrează că în

De la locurile nenumerotate la biletele „în picioare”

În actualul sezon, la grădina de vară din Cluj băncile au fost vopsite, pe margini s-au instalat frumose ghiveci cu flori, aparatele funcționează bine. Și la București sînt numeroase locuri unde publicitățile revine cu plăcere datorită felului civilizat în care se

condiții normale de vizionare a filmelor. Locurile sînt nenumerotate, iar lipsa de supraveghere din partea personalului lasă loc unor comportări necivilizate.

Nu este admisibilă neglijența unor întreprinderi cinematografice față de aspectul și întreținerea grădinilor de vară. În unele dintre aceste grădini, spectatorii găsesc băncile murdare, neșterse de praful depus în timpul zilei, iar întreaga înfățișare a aleilor, gardurilor etc. trădează lipsa regretabilă a spiritului gospodăresc. Venind la grădina-cinematograf publică trebuie să găsească o ambianță de fel de plăcut, civilizată, prietnică recepțiilor artistice ca și în orice alit instituție de cultură. Considerăm necesară, în aceeași ordine de idei, interzicerea fumului care deranjează pe numeroși spectatori. Faptul că reprezentanșii au loc în aer liber nu constituie o justificare pentru încălcarea regulilor de comportare fireșii la o manifestare artistică.

Tot la capitolul „deservire civilizată” putem include și un alt aspect semnalat de numeroși spectatori: lipsa bufetelor cu sucuri, răcoritoare etc. La unele grădini de vară din București („Expoziția”, „Arenale Libertății”) s-au amenajat astfel de tonele. Programul lor însă este la felul de vînzătorilor, nefiind controlat de nimeni. În general, după cum am fost informați, la întreprinderea cinematografică nu dau atenția cuvenită condițiilor civilizate de urmărire a filmului, de vreme ce chiar la grădinile cu locuri numerotate („Progresul”, de exemplu) se vînd bilete „în picioare”. Scuza organizatorilor („nu există nici un pericol de incendiu, ca la sălă”) ne scutește de orice comentariu.

Lași, deși în oraș există o singură grădina cinematografică, întreprinderea cinematografică regională nu manifestă preocupare pentru asigurarea unor

desfășoară spectacolele. Dar nu peste tot este la fel. Pe bună dreptate se întreba un grup de bucureșteni „de ce la stadionul Dinamo, la grădina Expoziției etc. sîntem obligați să venim cu o oră înainte începîri spectacolului pentru a ocupa un loc, cînd s-ar putea pune în vînzare de la început bilete numerotate?” Se pare însă că întreprinderile cinematografice nu dau atenția cuvenită condițiilor civilizate de urmărire a filmului, de vreme ce chiar la grădinile cu locuri numerotate („Progresul”, de exemplu) se vînd bilete „în picioare”. Scuza organizatorilor („nu există nici un pericol de incendiu, ca la sălă”) ne scutește de orice comentariu.

Lași, deși în oraș există o singură grădina cinematografică, întreprinderea cinematografică regională nu manifestă preocupare pentru asigurarea unor

Alunci cînd filmele sînt cele așteptate de public, apare însă o altă dificultate: procurarea biletelor. Astfel, în Capitală, la Arenale Libertății și la Grădina „Progresul”, deși la casele de bilete există mai multe ghișee și personal suficient, difuzarea biletelor este făcută de o singură persoană, în timp ce numărul

Alunci cînd filmele sînt cele așteptate de public, apare însă o altă dificultate: procurarea biletelor. Astfel, în Capitală, la Arenale Libertății și la Grădina „Progresul”, deși la casele de bilete există mai multe ghișee și personal suficient, difuzarea biletelor este făcută de o singură persoană, în timp ce numărul

Alunci cînd filmele sînt cele așteptate de public, apare însă o altă dificultate: procurarea biletelor. Astfel, în Capitală, la Arenale Libertății și la Grădina „Progresul”, deși la casele de bilete există mai multe ghișee și personal suficient, difuzarea biletelor este făcută de o singură persoană, în timp ce numărul

Alunci cînd filmele sînt cele așteptate de public, apare însă o altă dificultate: procurarea biletelor. Astfel, în Capitală, la Arenale Libertății și la Grădina „Progresul”, deși la casele de bilete există mai multe ghișee și personal suficient, difuzarea biletelor este făcută de o singură persoană, în timp ce numărul

Alunci cînd filmele sînt cele așteptate de public, apare însă o altă dificultate: procurarea biletelor. Astfel, în Capitală, la Arenale Libertății și la Grădina „Progresul”, deși la casele de bilete există mai multe ghișee și personal suficient, difuzarea biletelor este făcută de o singură persoană, în timp ce numărul

Alunci cînd filmele sînt cele așteptate de public, apare însă o altă dificultate: procurarea biletelor. Astfel, în Capitală, la Arenale Libertății și la Grădina „Progresul”, deși la casele de bilete există mai multe ghișee și personal suficient, difuzarea biletelor este făcută de o singură persoană, în timp ce numărul

Alunci cînd filmele sînt cele așteptate de public, apare însă o altă dificultate: procurarea biletelor. Astfel, în Capitală, la Arenale Libertății și la Grădina „Progresul”, deși la casele de bilete există mai multe ghișee și personal suficient, difuzarea biletelor este făcută de o singură persoană, în timp ce numărul

Alunci cînd filmele sînt cele așteptate de public, apare însă o altă dificultate: procurarea biletelor. Astfel, în Capitală, la Arenale Libertății și la Grădina „Progresul”, deși la casele de bilete există mai multe ghișee și personal suficient, difuzarea biletelor este făcută de o singură persoană, în timp ce numărul

- ACTIUNEA „ZIMBRUL” — cinemascop: Bucegi — 9; 12; 15; 18; 21; la grădina — 20,30, Rahova — 10,30; 15,30; 18; 20,45; la grădina — 20,30 (la ambele completare Crîmca).
- FII „MARI URȘOAICE” — cinemascop: Unirea (completare Poetice sentimentale) — 11; 15; 18.
- FANTOMAS: cinemascop: Tomis (completare Stu) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21; la grădina — 20,30, Aurora (completare Simfonia în alb) — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, Grădina „Vitan” — 21,45.
- FIFI INARIPATUL: Flacăra (completare Lucrările Consiliului Local) — 10; 15,30; 18,15; 20,45.
- ANGELICA, MARCHIZA INGERILOR — cinemascop: Miorița — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, Pacea (completare Stupidiții) — 11; 15,30; 18; 20,30.
- FATA PIERDUTĂ — cinemascop: Minca (completare Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Iași) — 15,30; 17,45; 20.
- HAIDUCII — cinemascop: Viitorul (completare Linforii) — 15,30; 18; 20,45.
- NEAMUL ȘOMĂREȘTILOR — cinemascop (ambele serii): Grădina „Expoziția” — 20,15.
- VALURILE DUNĂRII: Grădina „Unirea” — 20,15.
- PROCESUL ALB — cinemascop: Grădina „Moșilor” — 20,30.

TELEVIZIUNE

- 8,30 — Deschiderea emisiunii: ora exactă; cum va fi vremea.
- 8,32 — Pentru noi, femelle! Sfaturi practice.
- 9,15 — Emisiune pentru copii și tînetul școlar.
- 10,30 — Campionatul mondial de motociclism. Transmisiune de la Hohenstein-Ernstthal (R.D. Germană).
- 11,30 — Emisiune pentru sate.
- 13,00 — Închiderea emisiunii de dimineață.
- 19,00 — Teatrul de seară.
- 19,10 — Interpretat preferat — muzică populară la cererea telespectatorilor.
- 19,30 — Fotbal: Finala Cupei Republicii Socialiste Române: Intîlnirea dintre echipele Steaua—U.T.A. În pauză: Preludiu „Mămăia” — 500” — film reanlizat de Studioul de Televiziune.
- 21,45 — Teatrul în studiu (premieră pe țară) „Don Juan” de Molière. În românește de Alexandru Kirîțescu.
- 23,00 — Telesport.
- 23,20 — Teatrul de noapte.

- COLIBA UNCHILULI TOM — film pentru ecran panoramic: Patria — 9; 12; 15; 18; 21.
- FĂRĂ PAȘAPORT ÎN TARĂ STRĂINĂ: Republica (completare Orizont) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21; 21,15.
- ÎN FIECARE ZI SĂRBĂTOARE — cinemascop: Victoria (completare Apartamentul) — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 21, Floreasca — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, Drumul Sării — 11; 15,30; 18; 20,30 (la ambele completare Săndă, să ascuți pe mămălia).
- COPLAN ÎȘI ASUMĂ RISCUL: Sala Palatului (seria de bilete 1969 — orate 19,30). Lucrașorul — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21. Excelsior — 9; 11,30; 13,45; 16,15; 18,30; 21, Capitol — 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15; la grădina — 20,30 (la toate completare Simfonie în alb), Grădina „Doina” — 20,15.
- NOAPTEA AMINTIRILOR: Cinematoca — 10; 12; 16; 18,30; 21.
- CELE DOUĂ ORELINE: București — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, Feroviar — 9; 12; 15; 18; 21, Grădina „Progresul” — 20,30 (la toate completare Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Argeș), Melodia — 8,30; 11,30; 14,30; 17,30; 20,30, Stadionul „Dinamo” — 20,30 (la ultimele două completare Partidului, slavă!).
- MONEDA ANITCĂ: Gloria — 9; 11; 13,15; 15,45; 18; 21,15, Patinoarul „23 August” — 20,30 (la ambele completare Stu), Modern — 9; 11,15; 13,30; 16; 1

P A G I N A E C O N O M I C A

La seceriș cu toate forțele

După datele centralizate în ziua de 15 iulie la Consiliul Superior al Agriculturii rezultă că grul și seacă au fost recoltați de pe aproape 1 400 000 hectare, ceea ce reprezintă 44 la sută din suprafețele cultivate cu aceste plante. Cu realizările obținute în ultimele două zile se poate considera că jumătate din suprafețele cu grâu și seacă au fost recoltate. Lucrarea este pe terminate în regiunile Galați, Dobrogea și avansată mult în regiunile Ploiești, București, Oltenia și Banat. De asemenea, ozul a fost recolat în proporție de 74 la sută, iar mazărea — 78 la sută.

În zilele care urmează este necesar ca oamenii muncii din agricultură să grăbească secerișul, mai ales în regiunile unde cerealele au dat în copt mai târziu. De asemenea, peste tot se recomandă ca terenurile să fie eliberate cât mai repede de paie pentru a se putea trece cu toate forțele la executarea arăturilor de vară, măsură agrotehnică menită să asigure obținerea unor recolte mari în anul viitor. Întrucât terenul are suficientă umezală, se pot semăna și cultiva cu succes plante furajere în cultura dublă.

În articolul de față este redat modul cum se desfășoară recoltatul în regiunile Crișana și Suceava.

La baza de recepție Afumați, regiunea București, preluarea cerealelor livrate de unitățile agricole se face cu multă atenție, efectuându-se analize privind calitatea lor. Foto: M. Cioc

CRISANA

SUCEAVA

HOTĂRITOARE ESTE ORGANIZAREA TEMEINICĂ A MUNCII

Deși lucrările au început mai târziu decât în alte părți, până acum în regiunea Crișana s-au recolat 50 300 ha cu grâu și seacă, cele mai bune rezultate obținându-se în raioanele Criș, Marghita, Oradea și Salonta. În ultimele zile s-a trecut din plin la seceriș și în raionul Ineu.

În multe locuri, buna organizare a muncii și-a spus cuvântul: ritmul de recoltare stabilit a fost depășit. În cooperativă agricolă din Budușlău, Galospeleu și Chereș, raionul Marghita, recoltatul se apropie de sfârșit. Avansat sînt și cooperativele agricole din Boiu, Grăniceri, Sîntana și altele din raionul Criș. Din contră, acolo unde problemele organizării muncii au fost neglijate și rezultatele sînt sub posibilități, la cum stau lucrurile din acest punct de vedere în două cooperative vecine, cu condiții asemănătoare, dar care obțin rezultate diferite. Cooperativa agricolă Șalonta I a recolat aproape 60 la sută din suprafață, pe cînd Șalonta II nu a alina decât 40 la sută. La a doua, randamentul combinat este foarte mic. În trei zile, la cele 8 combine s-au înregistrat 6 defecțiuni și fiecare reparație durează mult. De asemenea, munca începe dimineața târziu, iar apoi se lucrează cu o grabă exagerată pentru a se recupera orele pierdute. Din cauză că nu se respectă indicațiile tehnice, tobele combinelor se înfundă repede și urmează ore de așteptare.

În unele unități lipsesc îndrumarea tehnică permanentă și controlul calității lucrărilor executate de mecanizatori. Aceste sarcini revin alii conducătorilor S.M.T., respectiv brigadierilor, cîi și consilierilor de conducere ale cooperativei agricole. La cooperativa din Tulca, într-un lan lucrău trei combine de la S.M.T. Ghioc. Din cauză că acestea nu erau bine reglate, lăsa în urmă spice pline de boabe.

Este necesar ca organele locale de partid și de stat din regiunea Crișana să se preocupe mai îndepărtat de buna organizare a muncii, să exercite un control atent asupra felului cum se desfășoară recoltarea cerealelor.

Ion PITICU

REZULTATE BUNE, DAR ȘI DEFICIENȚE

În regiunea Suceava, măsurile luate în comun de uniunile cooperative și consiliile agricole au permis unităților agricole să se pregătească temeinic în vederea strîngerii recoltei. În preajma începerii lucrărilor s-a pus un accent deosebit pe organizarea muncii. Adunările generale, care au avut loc recent în cooperativele agricole de producție, au discutat planurile de muncă operative care prevăd măsuri concrete, sarcinile ce revin fiecărei brigăzi, echipe și anumitor cooperatori. Au fost delimitate suprafețele care urmează să se recoltate mecanic, precum și cele ce se vor recolta manual. În prezent, în partea de șes a regiunii se deschid cărări pentru combine. Membrii birourilor executive, aparaturii uniunilor regionale și raionale, aflați pe teren, dau un sprijin efectiv unităților în rezolvarea problemelor curente din campanie.

Datorită măsurilor luate, din primele zile cînd s-a început secerișul s-a lucrat intens. A fost strînsă recolta de oz, mazăre și grâu de pe primele 8 000 ha. Peste cîteva zile se va lucra din plin la secerișul grului și al celorlalte culturi care, numai în cooperativele agricole din regiune, ocupă circa 130 000 ha. Primele zile de lucru au scos în evidență și unele defecțiuni, care vor trebui lichidate de urgență. La cooperativa agricolă din Drăgoești, raionul Gura Humorului, din 16 tractoare, doar 6 sînt în funcțiune. Motivul? Au lipsit și continuă să lipsească unele piese de schimb. Pentru aceste o mare parte din vină revine întreprinderii regionale de aprovizionare nr. 14 Botosani. De altfel, baza nr. 14 nu a asigurat încă nici cooperativei agricole circa 30 000 saci, necesari campaniei (comandajii de anul trecut). Nu este mai puțin adevărat că în unele locuri, de exemplu la S.M.T. Spățești, raionul Fălceni, defecțiunile la tractoare se deosebesc mai ales calității slabe a lucrărilor de reparații.

Sînt necesare măsuri de lichidare a unor asemenea deficiențe.

Ioan MAXIMUC

Facem totul pentru finalizarea în producție a cercetărilor de fizica semiconductorilor?

S-ar putea afirma că în nici un alt capitol al fizicii legătura dintre producție și cercetare nu apare atît de evidentă ca în fizica solidelor. Pe cuceririle acestei ramuri a fizicii se bazează cele mai multe din progresele tehnicii moderne. Fizica solidelor a apărut și s-a dezvoltat ca rezultat al posibilității de a se explica proprietățile corpurilor solide prin cunoașterea aranjamentului în spațiu al atomilor din componența lor și a caracteristicilor acestora. Paralel, a apărut și posibilitatea de a se modifica în mod controlat proprietățile materialelor, de a se sintetiza altele noi, cu proprietăți previzibile.

În domeniul fizicii solidelor există valoroasa tradiție ale cercetării românești, dar unele, din păcate, n-au cunoscut o dezvoltare corespunzătoare; iar putea citi în acest cadru lucrările despre magnetism ale acad. Ș. Procopiu, despre semiconductori ale acad. C. A. Ionescu și magnetorezistență ale acad. Ș. Titeica. Progresele rapide, mai a-

Dr. docent R. GRIGOROVICI

membreu corespondent al Academiei, director adjunct științific al Institutului de fizică

les din ultimul deceniu, ale cercetărilor în domeniul fizicii solidelor în țara noastră, au la temelie atît reconsiderarea însemnătății acestei ramuri a științei contemporane, cît și măsurile luate de stat pentru modernizarea tehnicii industriale. Faptul că aslăzi funcționarea celor mai multe instalații de automatizare și telecomunicații se bazează pe folosirea unor dispozitive semiconductorilor, a stimulat crearea unor unități industriale și de cercetare, profilate în această direcție. Institutul de fizică din București s-a preocupat de dezvoltarea cercetării fundamentale în domeniul fizicii semiconductorilor, stabilind în același timp legătura destul de strînsă cu industria, în vederea abordării corespunzătoare a aspectelor aplicative. Ulterior,

trei din cele patru secții ale institutului au fost profilate pe cercetări experimentale și teoretice în acest domeniu.

Una din problemele mai complexe ale începutului a constituit-o însăși orientarea cercetărilor — înțelegerea acestora — înțelegerea a ceea ce aibă un grad ridicat de eficiență, să cuprindă o tematică de importanță științifică majoră, care să ofere reale posibilități de aplicare în producție a rezultatelor cercetării, conform intereselor economiei naționale. S-a adoptat în general sistemul de a „alaca” un număr restrîns de probleme, în mod convergent, folosindu-se în schimb numeroase metode de cercetare, adică sistemul așa-numitei cercetări complexe, care duce la o rezolvare mai rapidă

și mai sigură a tematicii propuse.

Subliniez aceste aspecte întrucît ele învederează preocuparea institutului pentru finalizarea cercetărilor. Investigarea influențelor impurității asupra proprietăților optice și electrice ale germaniului și arseniului de galiu s-a concretizat nu numai în studii seriale în numeroase publicații și în comunicări științifice, ci a permis și realizarea și introducerea în producție a unor fotodiode din germaniu, realizarea în laborator a unor diode tunel din germaniu și arseniului de galiu și a unor diode luminescente din acest din urmă material. Acestea sînt dispozitive care găsesc o utilizare largă în automatizare, mașini electronice de calcul, generatoare de foarte înaltă frecvență și în construirea unor laseri.

Cercetarea complexă asupra proprietăților unor straturi metalice subțiri semiconductorilor a dat rezultate de real interes principal, apreciate și cu prilejul a diferite manifestări științifice internaționale. Pe această bază s-au putut realiza în laborator microcircuituri cu rezistență și condensatori fizici, iar la scară pilot fotorezistențe folosite în automatizarea laminorului de levi de la Roman.

Cercetările privind structura și proprietățile a diferiți compuși semiconductorilor au dus la rezultate cu bune perspective în producție, oferind importanța avantajelor economice. Studii unor compuși semiconductorilor din clasa manganiților și feritilor a permis realizarea și introducerea în producție a unor termistori cu rezistență rațională, diotehnice, în colaborare cu unele institute departamentale, a unor soluții de real ajutor pentru industria electrohnică prin folosirea unor substanțe indigene la fabricarea bateriilor, în îmbunătățirea calității celulelor dresoare cu seleniu sau plăcilor de acumulatori.

Regretabil este că nu întotdeauna munca depusă în institutele de cercetări își găsește aplicarea în producție. Continuă să ne sosească solicitări ale unor departamente sau ale industriei care nu sînt amănunțit studiate de la început din punct de vedere economic. Ca urmare, mulțumesc de cercetare se însoțesc, neeconomicitatea fabricării noului produs înedea la iveală abia după ce au fost încheiate una sau două faze de cercetare. Așa s-a întâmplat cu diodele tunel; cînd urma să se realizeze faza prototip industrial, s-a ajuns la concluzia că fabricarea ar fi „neeconomică”, lucrările fiind suspendate.

Ing. Dumitru STOIAN
director tehnic în Ministerul
Energiei Electrice

PRODUCTIVITATEA MUNCII PE ȘANTIERELE ENERGETICE

Constructorii și montorii de pe șantierul marilor obiective energetice au înțeles pe deplin însemnătatea îndeplinirii riguroase a planului de lucru în funcțiune și, în ultimul timp, au obținut rezultate bune în scurtarea duratei de execuție. În lunile care au trecut din acest an ei au dat în exploatare cu 78 de zile mai devreme grupul de 200 MW de la Ludus, cu 45 de zile înainte de termen grupul de 50 MW de la Borzești, iar la linia electrică aeriană de 400 kV București-Galați, aflată în construcție, s-au realizat viteze de execuție de peste un kilometru pe zi.

Care este izvorul acestui ritm înalt de lucru? Răspunsul e cert: creșterea sistematică a productivității muncii. Iar mijlocul? Introducerea perseverentă a unor tehnologii moderne, concomitent cu mecanizarea, pe scară largă, a lucrărilor. Pe șantierul centralelor termoelectrice și-au găsit un larg cîmp de aplicare gîsirea structurilor de rezistență la sălile turbinate și a coșurilor de fum de mare înălțime, prefabricarea elementelor de construcții. La montajul hidroagregatelor de 100—300 MW și a cazanelor de mare capacitate pentru aceste grupuri se folosesc blocuri preasamblate de aproape 50 tone fiecare, ajungîndu-se, în unele cazuri, pînă la un coeficient de 80 la sută. Generalizarea

tehnologiilor noi la construcția și montajul centralelor electrice s-a făcut în strînsă concordanță cu dotarea șantierelor cu macarale-torn și automacarale de mare capacitate. Efectele obținute sînt cit se poate de bune.

Și pe șantierul de construcții ale liniilor electrice aeriene de 220—400 kV, productivitatea ridicată la introducerea lucrului „în lanț”, prefabricarea fundațiilor

și se caracterizează prin volume reduse de lucrări, sînt necesare utilaje complexe, ușor manevrabile, capabile să efectueze cit mai multe operații.

După părerea mea, la aceste construcții se pretează cel mai bine tractoarele pe șenile, echipate cu foreze pentru executarea gropilor de fundare a stîlpilor, trolii de tracere, dispozitive de lansare macarale ușoare, care în prezent sînt

cit ele nu vor fi rațional folosite. Tocmai de aceea, pe șantierul nostru s-au luat măsuri eficiente de creștere a randamentului utilajelor, pentru întretinerea lor și scurtarea perioadelor de reparații. În scopul sporirii indicilor de utilizare, am experimentat transportul tractoarelor și excavatoarelor cu mijloace rutiere, reducînd durata de deplasare de la un șantier la altul la 1—2 zile, față de 10 zile pe calea ferată. Folosind acest procedeu, în primele șase luni ale acestui an, șantierul nostru au depășit indicii de utilizare la tractoare pe șenile cu peste 3 000 de ore, iar la excavatoare cu 3 200 de ore.

Probleme de genul celor analizate se ridică și în activitatea altor organizații de construcții-montaj, iar soluționarea lor, în cadrul unităților noastre, nu a fost încheiată. De aceea, scotocesc necesar și deosebit de util un schimb de experiență cu constructorii și mecanizatorii de pe șantierul Ministerului Industriei Construcțiilor, Ministerului Industriei Metalurgice și Ministerului Industriei Chimice. S-ar putea generaliza astfel experiența pozitivă acumulată.

Se mai ridică o problemă. Oricît de multe utilaje am avea, nu vom realiza mare lucru atîta timp

TRIBUNA EXPERIENȚEI ÎNAINȚATE

într-un număr redus. Ce avantaje oferă asemenea utilaje? Iată un exemplu: un tractor pe șenile echipat este folosit exclusiv numai la operațiile de transport și de ridicare a stîlpilor, prin tracțiune. Cînd tractorul este echipat cu dispozitiv de lansare randament crește de 5—6 ori. Pe ansamblul șantierelor, prin dotarea tractoarelor pe șenile cu echipamentul de genul celor amintite, volumul de muncă la construcția liniilor electrice aeriene s-ar reduce cu cel puțin 50 la sută. Or, în prezent, din totalul tractoarelor pe șenile de pe șantierul nostru, numai 12 la sută sînt echipate cu astfel de dispozitive.

Ceea ce doresc să subliniez este că în domeniul mecanizării lucrărilor, creșterii productivității muncii și scurtării duratei de execuție a lucrărilor, mai sînt rezerve nevalorificate încă. Pe șantierul liniilor electrice aeriene, care se întind pe zeci și sute de kilometri

într-un număr redus. Ce avantaje oferă asemenea utilaje? Iată un exemplu: un tractor pe șenile echipat este folosit exclusiv numai la operațiile de transport și de ridicare a stîlpilor, prin tracțiune. Cînd tractorul este echipat cu dispozitiv de lansare randament crește de 5—6 ori. Pe ansamblul șantierelor, prin dotarea tractoarelor pe șenile cu echipamentul de genul celor amintite, volumul de muncă la construcția liniilor electrice aeriene s-ar reduce cu cel puțin 50 la sută. Or, în prezent, din totalul tractoarelor pe șenile de pe șantierul nostru, numai 12 la sută sînt echipate cu astfel de dispozitive.

Se mai ridică o problemă. Oricît de multe utilaje am avea, nu vom realiza mare lucru atîta timp

(Urmare din pag. 1)

producției agricole de factorii naturali. În gospodăriile de stat sînt în curs de executare, cu mijloace tehnice moderne, lucrări de irigații pe mari suprafețe. Cu bune rezultate se desfășoară amenajarea terenurilor pentru irigare și în cooperativele agricole de producție. Numai în prima jumătate a acestui an s-au amenajat pentru irigații din resursele cooperativei 95 000 hectare, față de 62 000 hectare cit era prevăzut.

Realizările dobîndite în dezvoltarea bazei tehnico-materiale a agriculturii în perioada care a trecut de la Congresul partidului prezintă doar un început, dar un început solid și energic care evidențiază preocuparea partidului ca, o dată cu stabilirea unor obiective realiste de creștere a producției agricole, să se adopte acum și măsurile corespunzătoare și să se urmărească cu perseverență îndeplinirea și eficacitatea lor.

Congresul al IX-lea al partidului, pornind de la analiza multilaterală a noulor procese din agricultură după încheierea cooperativizării, a apreciat necesitatea înființării uniunilor cooperative, pe plan raional, regional și național.

Această recomandare, care a introdus factori de o deosebită importanță pentru întreaga viață economică, socială și culturală a satelor noastre, s-a îndeplinit cu succes. Ne reamintim largă și frumoasă dezbateră desfășurată timp de luni de zile în toate cooperativele agricole în legătură cu proiectele de statut al cooperativei agricole, al uniunilor cooperative, al Casei de pensii și al adunării generale ale cooperativei, în conferințele de înființare a uniunilor, în presă, la radio și televiziune sute și sute de mii de țărani cooperatori și-au expus părerile, au făcut propuneri inteligente, pline de competență și spirit gospodăresc. Această largă dezbateră a fost încununată de Congresul cooperativei, marile

sfat național al țărănimii cooperative, ale cărui documente au fost primite cu o însemnată însuflețire de milioanele de țărani cooperatori.

Deși au trecut numai cîteva luni de la crearea lor, viața a confirmat importanța și rolul acestor uniuni pentru încadrarea armonioasă a agriculturii cooperative în procesul dezvoltării de ansamblu a economiei naționale, pentru introducerea și utilizarea cu maximum de eficiență a mijloacelor tehnice înaintate, atragerea meruului largă a țărănimii la conducerea vieții social-economice.

Activind ca organizații economice-obștești, uniunile cooperative, în colaborare cu consiliile agricole

remarcă este că în cele mai multe locuri culturile prășitoare au o densitate mai mare, s-au dezvoltat frumos și promit o recoltă bună. Din datele centralizate pînă acum rezultă că recolta de grâu este sensibil superioară mediei realizată în ultimii șase ani. Uniunile cooperative, în colaborare cu consiliile agricole au rezolvat numeroase probleme legate de buna desfășurare a recoltării. Preocupându-se de dezvoltarea creșterii animalelor unitățile agricole și-au asigurat cantități de furaje mult mai mari decît în trecut.

Se verifică, de asemenea, capacitatea uniunilor de a realiza uni-

probleme sociale — pensionarea cooperativei bătrîni și a celor ce și-au pierdut capacitatea de muncă. În prezent, Uniunea Națională a Cooperativei Agricole de Producție, uniunile regionale și raionale lucrează la organizarea Casei de pensii. Au fost elaborate instrucțiunile privind formarea fondului necesar pentru acoperirea plășii pensilor. În număr tot mai mare membrii cooperativei înaintate achiziționează și folosesc, pe pun astfel bazele necesare ca, începînd din 1967, să se treacă efectiv la plata pensilor.

Uniunilor cooperative le-au fost încredințate importante atribuții

sătești. Activitățile care se desfășoară la cîminele culturale s-au îmbunătățit calitativ, reflectînd într-o măsură mai mare preocupările țărănimii.

Perspectivile dezvoltării agriculturii noastre, stadiul pe care-l va atinge această importantă ramură a economiei la sfîrșitul acestui deceniu, își găsesc oglindire în prevederile planului cincinal aprobat recent de plenera Comitetului Central al partidului și de Marea Adunare Națională. La fel ca și în celelalte ramuri ale economiei și în agricultură au fost identificate, cu prilejul dezbaterii ample și elaborării cincinalului, noi rezerve și posibilități,

ție de 1 685—1 760 kg grâu la hectar și de 2 190—2 250 kg de prumb la hectar. De asemenea, există posibilități ca în anul 1970 să se ajungă la 5,2—5,4 milioane de bovine, 6,9 milioane de porcine, 13,8—14,4 milioane de ovine.

Pentru a obține noi realizări în dezvoltarea agriculturii noastre este necesar să fie lichidată rămînea în urmă în ce privește realizarea planului de investiții în agricultură. De aceea se impune grăbirea executării obiectivelor stabilite, respectarea termenelor stabilite, ca și găsirea celor mai potrivite soluții menite să sporească eficiența investițiilor.

Se știe că, alături de cooperativele agricole puternice, care obțin an de an producții și venituri mari, se află altele insuficient dezvoltate. Așa cum s-a subliniat la recenta plenară a C.C. al P.C.R. există condiții, pentru transformarea tuturor unităților agricole de stat și cooperative în unități puternice și rentabile. Aceasta depinde în mod hotărîtor de țărănimea cooperatistă, de activitatea uniunilor cooperative și a consilierilor agricole, de munca organelor de partid și de stat, chemate să generalizeze experiența pozitivă a unităților puternice și organizatorice ale unităților agricole, să sprijine eficient și prin toate mijloacele pe țărani în îndeplinirea sarcinilor prevăzute de planul cincinal, mișcînd activ pentru largă promovare a tot ce e nou și înaintat în producția agricolă.

Bilanțul rodnic al primului an care a trecut de la Congresul al IX-lea, însuflețirea maselor țărănimii cooperative, elanul lor creator și hotărîrea lor în aplicarea politicilor partidului sînt garanția înfloririi continue a agriculturii României socialiste, spre binele și în interesul țărănimii și al întregului nostru popor.

Pe calea înfloririi continue a agriculturii, a satului socialist

au întreprins măsuri în vederea organizării mai bune a campaniilor agricole, aplicării pe scară tot mai largă a metodelor agrotehnice moderne, stabilirii în cooperative a unei structuri raionale a culturilor și folosirii mai judicioase a pămîntului, utilizării cu eficiență economică ridicată a fondurilor de investiții destinate producției. În strînsă legătură cu aceasta, campania de însănătoșiri din primăvară s-a desfășurat mai bine decît în trecut, lucrările executate au fost de calitate superioară. Generalizarea retribuțiilor suplimentare — acțiune organizată și susținută îndeaproape de uniunile cooperative — a cointeresat pe cooperatori în realizarea lucrărilor de întretinere a culturilor la timp și la un nivel agrotehnic ridicat. Un prim rezultat care se

rea eforturilor mai mult cooperative din același raion sau regiune în scopul înfăptuirii unor lucrări de mai mare amploare și de interes comun, care ar fi depășit posibilitățile cooperativei izolate. În șir de uniuni cooperative au și întreprins acțiuni, altele organizază sau studiază realizarea unor importante obiective privind extinderea suprafețelor irigate, combaterea eroziunii solului, îmbunătățirea pășunilor, repararea mașinilor și utilajelor agricole etc.

În domeniul valorificării legumelor și fructelor, crearea departamentului de specialitate în cadrul Uniunii Naționale a Cooperativei Agricole de Producție se resimte pozitiv în aprovizionarea pieței cu aceste produse.

Congresul cooperativei a hotărîrit soluționarea unor arzătoare

pe plan social, pentru îmbunătățirea continuă a condițiilor de viață din mediul rural — cit și pe plan cultural-educativ, pentru îmbogățirea cunoștințelor profesionale și culturale ale cooperativei, în ridicarea conștiinței socialiste a țărănimii. Lărgindu-și colaborarea cu organizațiile U.T.C., comitetele sindicale, comisiile de femei și alte organizații de masă, uniunile cooperative au obținut de acum unele rezultate în activitatea lor socială și cultural-educativă. Pe baza indicațiilor date de conducerea partidului, se lucrează la pregătirea acțiunii de sistematizare a satelor, pentru ca țărănimea să poată beneficia în condiții cit mai bune de școală, de deservirea comercială, electricitate etc. În unele regiuni a luat amploare construcția de brutării

care au dus la majorarea sarcinilor stabilite în Directivele Congresului al IX-lea.

S-a apreciat astfel că dispunînd de o bază tehnică mai largă și modernă, oamenii muncii de la sate, cu sprijinul activ al statului, al specialiștilor, au posibilitatea de a spori producția agricolă globală în actualul cincinal cu 26—32 la sută, față de media realizărilor din perioada 1961—1965. Au fost găsite posibilități pentru a se depăși cifra de 400 000 hectare prevăzută inițial a fi irigate din fondurile statului. Datele centralizate arată că, din fonduri proprii, cooperativele agricole de producție vor iriga și ele o suprafață de 250 000—300 000 hectare.

Este pe deplin posibil ca în perioada cincinalului să se obțină anual, în medie pe țară, o produc-

Realizarea unei legături mai strînsă dintre unitățile de cercetare și întreprinderile productive, lupta comună pentru o eficientă sporită a cercetării pot asigura finalizarea și valorificarea mult mai rapidă a rezultatelor cercetării științifice.

Sosirea unei delegații de activiști ai Partidului Comunist Chinez

La invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român, sîmbătă a sosit în Capitală, în schimb de experiență, o delegație de activiști ai Partidului Comunist Chinez...

tantin Scarlat, membru al C.C. al P.C.R., ministrul Industriei chimice, Ion Bucur, prim adjuncț de șef de secție la C.C. al P.C.R., Nicolae Ionescu, adjuncț de șef de secție la C.C. al P.C.R., Gheorghe Pacoste, adjuncț al ministrului petrolului...

TABĂRĂ - CURS PENTRU PROFESORI

IAȘI. — La Universitatea „Al. I. Cuza” s-a deschis sîmbătă tabăra-curs organizată de Societatea de științe naturale și geografice...

TELEGRAMĂ

Vicepreședintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Ilie Murgulescu, a adresat o telegramă de felicitare lui Koocea Popovici...

TELEGRAME EXTERNE

Vizita delegației sindicale române în R. P. Bulgaria

GABROVO 16. — Corespondenții Agerpres, C. Lințe, transmit: Continuînd vizita în Republica Populară Bulgaria, delegația sindicală...

soleul român de la Grivita delevat a depus o coroană de flori. În comuna Pordim a avut loc o întâlnire cu conducătorii gospodăriei agricole cooperative de muncă...

ÎNTÎLNIRE

L. I. BREJNEV - W. ROCHET

MOSCOVA 16 (Agerpres). — După cum anunța agenția TASS, la 15 iulie la Moscova a avut loc o întâlnire între L. I. Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S.S., și Waldeck Rochet, secretar general al P. C. Francez...

SPORT IERI LA CAMPIONATUL MONDIAL DE FOTBAL

Table with football match results for various groups (A, B, C, D) including teams like Anglia, Mexic, Portugalia, Bulgaria, Argentina, R.F. Germană, etc.

Azi în Capitală Trei finale la fotbal

ORA 9,30 — STADIONUL „GIULEȘTI”. După cum s-a mai anunțat, în finala ediției 1965-1966 a „Cupei Balcanice” s-au calificat echipele Rapid București și Farul Constanța...

ORA 17,45 — STADIONUL „REPUBLICA”. Finala campionatului republican de juniori între formațiile Rapid București și Universitatea Cluj.

ORA 19,30 — STADIONUL „REPUBLICA”. Meciu decisiv pentru cucerirea „Cupei României”. Se întrec echipele Steaua București și U. T. Arad.

Cronica zilei

Simbătă după-amiază s-a însoțit din Anglia, unde a fost o vizită, la invitația guvernului Marii Britanii delegația de specialiști în domeniul agriculturii...

La invitația Camerei de Comerț a Republicii Socialiste România, sîmbătă după-amiază a sosit în Capitală dr. Otto Schedl...

ORA 17,45 — STADIONUL „REPUBLICA”. Finala campionatului republican de juniori între formațiile Rapid București și Universitatea Cluj.

ORA 19,30 — STADIONUL „REPUBLICA”. Meciu decisiv pentru cucerirea „Cupei României”. Se întrec echipele Steaua București și U. T. Arad.

Ceea ce nu se scrie într-un jurnal de bord

Între în sferturile de finală, intrucînd practic în ultima ei partidă din cadrul grupei — marți, cu Elveția — iar fi suficient chiar și un scor nedrept; 2 — argentinienii — deși în ultimele 25 de minute au jucat cu un om în minus datorită eliminării apărătorului Albrecht...

PRIN CETĂȚILE CHIMIEI

mult — desenele. Am lucrat ani de zile la „4500” — spune Irimescu. Sînt operații pe care le faci cu ochii închii. De astă dată, la mineralier, nu puteai înainta un pas fără schișă. Tehnologie nouă. A trebuit să învățăm aproape totul de la început.

NOI RECORDURI ATLETICE

10*3/10 — la 100 m plat bărbați 6,59 m — la lungime femei Ieri, pe stadionul „23 August” din Capitală în cadrul campionatului republican de atletism pe echipe, sprinterul Gheorghe Zamfirescu (Dinamo) a stabilit un nou record național în proba de 100 m plat cu timpul de 10*3/10.

IN CITEVA RÎNDURI

În runda a 9-a a turneului internațional masculin de șah de la Szombathely (Ungaria), Victor Ciocilescu a remizat cu iugoslavul Bukic. Liderul clasamentului, Wolfgang Uhlmann (R.D. Germană), a întrerupt partida disputată cu Barcea (Ungaria).

GUM VA FI VREMEA

Pe montorii Gheorghe Irimescu și Constantin Caragea, șefii unor dintre cele mai bune brigăzi de pe șantier, ca și pe sudorul Gheorghe Radu, i-am înfîlșit sub cupola de foc a așezii de iulie. Tabla navei, cupor, amiegea cizucite de grade, cupura avu de înfruntat câlburilor făioși al viscolului dunărean, câlburilor cîteodată la zeci de metri.

RĂSFOIND PRESA STRĂINĂ

Singur judecător al atitudinii sale

Îi arată cit se poate de bine că, în cazul interdicției de survol, comunicările aeriene între forțele ce staționează în R.F.G. și toată aria geografică a Mediteranei, a Africii și Orientului Apropiat vor trebui să se abată prin Anglia și Spania.

mai rezervate față de anumite aspecte ale politicii americane. Fapt este că în toate țările occidentale există curentul de acord să recunoască schimbările foarte importante intervenite în ultimii ani în relațiile internaționale.

Intervenții ale delegațiilor române în organisme ale O.N.U.

GENEVA 16 (Agerpres). — La Geneva au continuat vineri discuțiile din Comitetul Economic, Comitetul Social și Comitetul de Coordonare al Consiliului Economic și Social.

Delegatul român, I. Gorită, vorbind despre problema campaniei de alfabetizare, a arătat că în țara noastră se apreciază importanța alfabetizării ca factor important al dezvoltării economice și drept contribuție la utilizarea deplină a resurselor umane.

SECRETUL CELOR 60 DE ZILE

Răspunsul la întrebarea de mai sus e consemnat sub cele mai variate forme în jurnalul de bord al constructorilor. Practic, acoperă întregă activitate a șantierului și fiecare gădă contribuție la mineralier. Au fost aduse soluții tehnologice ingenioase și au fost scrutate atenți cele mai mici rezerve de timp.

De mîrșina raportului privind pregătirea și umerea să se facă în vederea Anului turistic internațional (1967), s-a luat cuvîntul delegatului român A. Niculescu, care a relevat rolul turismului internațional, nu numai ca factor al dezvoltării economice, ci și ca element deosebit de important pentru o mai bună cunoaștere reciprocă și înțelegere între popoare.

CU TOATE PINZELE SUS

Pină la Eliberare, în 47 de ani, pe șantierul gălățean s-au construit 127 de ambarcațiuni. De la construcția navei moderne (și de un tonaj mult mai mare).

De mîrșina raportului privind pregătirea și umerea să se facă în vederea Anului turistic internațional (1967), s-a luat cuvîntul delegatului român A. Niculescu, care a relevat rolul turismului internațional, nu numai ca factor al dezvoltării economice, ci și ca element deosebit de important pentru o mai bună cunoaștere reciprocă și înțelegere între popoare.

PREOCUPĂRI

precupările partidului comunist și guvernului bulgar de a deveni cadre de nașde ne-am oprit îndelung în fața unui original, „cabinet tehnic”. Separat de restul mașinii, de fost amenajată un fel de expoziție cu ultimele tipuri de utilaje. Mici panouri conțin indicații cu privire la regulimă de funcționare.

De mîrșina raportului privind pregătirea și umerea să se facă în vederea Anului turistic internațional (1967), s-a luat cuvîntul delegatului român A. Niculescu, care a relevat rolul turismului internațional, nu numai ca factor al dezvoltării economice, ci și ca element deosebit de important pentru o mai bună cunoaștere reciprocă și înțelegere între popoare.

DESPRE VALA DEVEINI

Despre Vala Deveni — ne spune V. Farhi, inginerul șef al combinatului chimic — se cunosc numeroase legende, transmise prin viu grai, din generație în generație; „vala chimiei” de astăzi este însă o realitate vie, care întrece faima legendelor, cel fel de fantezie pentru industria chimică, o fabrică de zahăr, una de ciment, o centrală termoelectrică. Lista a rămas încă deschisă. Lista o serie de obiective aflate în construcție sau în faza de proiect. Inseși întreprinderile aflate în funcțiune se dezvoltă mereu, își măresc simțitor producția prin valorificarea rezervei.

De mîrșina raportului privind pregătirea și umerea să se facă în vederea Anului turistic internațional (1967), s-a luat cuvîntul delegatului român A. Niculescu, care a relevat rolul turismului internațional, nu numai ca factor al dezvoltării economice, ci și ca element deosebit de important pentru o mai bună cunoaștere reciprocă și înțelegere între popoare.

